

ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି

The Dhvani Pratidhwani

website : www.dhwanipratidhwani.net
email: pratidhwani.dhwani@gmail.com

ବାଲେଶ୍ୱର ■ ରବିବାର ୨୧ ମଇ ୨୦୨୩ ■ ମୂଲ୍ୟ ଟ. ୨.୦୦ ପଇସା ■ ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା-୫୦ ■ Baleshwar ■ SUNDAY 21 MAY 2023
Vol.No. 34 ■ No. 133 ■ Price :Rs.2.00 (8 pages) ■ R.N.I. Registered No. 52528/91 ■ Postal Registered No. Balasore (Odisha)/005/2019

ଅସରନ୍ତି ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହ...

ସାଗରିକା

ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ :
ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ସାଗରିକା
ଜେଲ ରୋଡ, ବାଲେଶ୍ୱର-୭୫୬୦୦୧

ଆଗେଇ ଚାଲିଛି ରଥ କାମ: ତିନି ରଥର ଚକ ଓ ଅଖ ନିର୍ମାଣ ଶେଷ

ପୁରୀ, ୨୦/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ରଥ ଖଳାରେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି ରଥ ନିର୍ମାଣ କାମ। ତିନି ରଥର ସମସ୍ତ ଚକ ଓ ଅଖ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଛି । ଶୁଭ୍ରବାର ମୁହାଁଟି ଓ ଦଣ୍ଡା ଅନୁକୂଳ କରିଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱକର୍ମୀ ମହାରଣା ମାନେ । ତିନି ରଥର ୪୨ଟି ଚକ ଓ ୨୧ଟି ଅଖ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଛି । ଆସନ୍ତା ଶୀତଳଋତୁ ପରଦିନ ସମସ୍ତ ଚକ ସହ ଅଖ ଗୁଡ଼ିକର ସମୋଗ ହେବାର ବିଧି ରହିଛି । ସେହିପରି ତିନି ରଥର ଚଉଦ ନାହାକା ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ତିନି ରଥର ନିରାଡିତ ଚଉପଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପହଞ୍ଚି ଥିବା କହିଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱକର୍ମୀ । ସେପଟେ ତିନି ରଥର ରୂପକାର ସେବକ ମାନେ ଗୁଳ ଗୁଡ଼ିକରେ ରୂପ ଖୋଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖୁଥିବା

►ପୃଷ୍ଠା ୭

ମେ ୨୨ରେ ମହିମାଶୁଳ ପୁନର୍ଗଠନ

ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ବାଚସ୍ପତି ତାଲିକାରେ ୭ ଜଣଙ୍କୁ ନେଇ ଚର୍ଚ୍ଚା

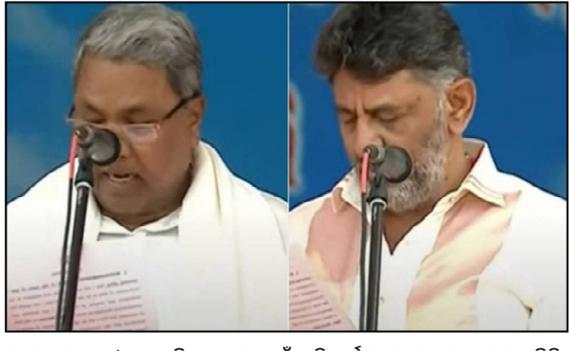
ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୦/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ୨୦୨୪ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ରାଜ୍ୟ ମହିମାଶୁଳ ଅଦଳଦବଳ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ସୋମବାର ରାଜ୍ୟ ମହିମାଶୁଳର ପୁନର୍ଗଠନ ହେବା ନେଇ ସରକାରୀ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ । ସେହିଦିନ ପୂର୍ବାହ୍ନ ୯ଟା୩୦ରେ ନୂଆ ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଶପଥ ଶପଥ ନେବେ । ଅନ୍ୟପଟେ ଗସ୍ତ ସାରି ରାଜ୍ୟପାଳ ଗଣେଶୀ ଲାଲ ଆସନ୍ତାକାଲି ଓଡ଼ିଶା ଫେରୁଛନ୍ତି । ଲୋକସେବା ଭବନ କନଭେନସନ ହଲରେ ରାଜ୍ୟପାଳ ମହାମାନଙ୍କ ଶପଥ ପାଠ କରାଇବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମହିମାଶୁଳରେ ଗାଠି ପଦ ଖାଲି ରହିଛି । ନବ ଦାସଙ୍କ ହତ୍ୟା ପରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗର ଅତିରିକ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ

ବିଧାୟକ ନିକଟରେ ବାଚସ୍ପତି କେଶରୀ ଆରୁଖ, ପିପିଲି ବିଧାୟକ ରୁଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ଝାଉଁସୁଗୁଡ଼ା ଉପନିର୍ବାଚନରେ ନବ ନିର୍ବାଚିତ ବିଧାୟକ ବିକ୍ରମ

ବିଧାୟକ ଦୀପାଳି ଦାସଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ପଦ ମିଳିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ଦଳୀୟ ସଂଗଠନ ମଜବୁତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିକ୍ରମଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ମହିମାଶୁଳ ଫେରାଇ ନିଆଯାଉଥିବା ରାଜନୈତିକ ବିଶେଷଜ୍ଞ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ନବ ଦାସଙ୍କ ଝିଅ ଦୀପାଳିଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରୀ କରାଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ବିକ୍ରମ କେଶରୀ ଆରୁଖଙ୍କ ଇସ୍ତଫା ପରେ ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାର ବାଚସ୍ପତି ପଦ ଖାଲି ପଡ଼ିଛି । ଏହି ପଦ ପାଇଁ ବୌଦ୍ଧରେ ୪ ନେତା ଅଛନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ସଦର ବିଧାୟକ ଶଶୀ ଭୂଷଣ ବେହେରା, ବଡ଼ସାର ବିଧାୟକ ଦେବୀ ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର, ଭଞ୍ଜାରିପୋଖରୀର ବିଧାୟକ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ସାମଲ ଏବଂ ବଡ଼ଚଣାଳ ବିଧାୟକ ଅମର ପ୍ରସାଦ ଶତପଥୀ ଏହି ୪ ବରିଷ୍ଠ ନେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ବାଚସ୍ପତି କରାଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

କର୍ଣ୍ଣାଟକର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ସିଦ୍ଧରମେୟା ଓ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଡି.କେ. ଶିବକୁମାରଙ୍କ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ

ବେଙ୍ଗାଳୁରୁ, ୨୦/୦୫ : ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ଆଜି କର୍ଣ୍ଣାଟକର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ବିଶିଷ୍ଟ କଂଗ୍ରେସ ନେତା ସିଦ୍ଧରମେୟା ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସମୟରେ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାନ

‘ଏବଂଆର’ ରିପୋର୍ଟ କରିଛି । ବେଙ୍ଗାଳୁରୁରୁ ଶ୍ରୀ କାନ୍ଧାରବ୍ ଷାଠିୟମରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି ଭବ୍ୟ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ଉତ୍ସବରେ ରାଜ୍ୟପାଳ ଆଡ୍ୱେନଟର୍ ଗହଲୋଡ଼ ତାଙ୍କୁ ପଦ ଓ ଗୋପନୀୟତାର ଶପଥପାଠ କରାଇଛନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା, ରାଜ୍ୟ କଂଗ୍ରେସ ସଭାପତି ଡି. କେ. ଶିବକୁମାର ମଧ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣାଟକର ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି, ନବନିର୍ବାଚିତ ସିଦ୍ଧରମେୟାଙ୍କ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଜି. ପରମେଶ୍ୱର, କେ. ଏଚ୍. ମନିସାହା, କେ. କେ. ଜର୍ଜ, ଏମ୍. ବି. ପାଟିଲ, ସତୀଶ କାର୍କିହୋଲି, ପ୍ରିୟାଙ୍କ ଖଡ୍ଗେ (କଂଗ୍ରେସ ଅଧକ୍ଷ ମଲ୍ଲିକାର୍ଜୁନଙ୍କ ପୁତ୍ର), ରାମଲିଙ୍ଗା ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ବି. କେ. କମାର ଅହମଦ୍ ଖାଁ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ କଂଗ୍ରେସ ନେତା ରାହୁଲ୍ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସହିତ

►ପୃଷ୍ଠା ୭

ଓଡ଼ିଶାକୁ ମିଳିଲା ଆଉ ଦୁଇଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନୂଆ ରେଳ ପ୍ରକଳ୍ପ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୦/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ଓଡ଼ିଶାକୁ ମିଳିଲା ଆଉ ଦୁଇଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନୂଆ ରେଳ ପ୍ରକଳ୍ପ । ନୂଆ କରି ନିର୍ମାଣ ହେବ ଚାଳଚେର-ଅନୁଗୁଳ ରେଳ ଲାଇନ । ଚାଳଚେରଠାରୁ ଏହା ଖୁବ୍ କମ୍ ଦୂରରେ ରହିବ । ଏହି ନୂଆ ରେଳ ଲାଇନର ମୋଟ ଦୂରତା ହେଉଛି ୧୧୭.୫୦ କିଲୋମିଟର । ସେହିପରି ବରଗଡ଼ ରୋଡ଼ଠାରୁ ନୂଆପଡ଼ା ନୂଆ ରେଳ ଲାଇନ ହେବ । ଏହି ଟ୍ରେନ୍ ଲାଇନର ଦୂରତା ରହିବ ୧୪୨ କିଲୋମିଟର । ଏହି ରେଳପଥ ପୂର୍ବତନ ରେଳପଥର ସମଲମ୍ବରୁ

ଜିଲ୍ଲାର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଖି ସିଟ ବଜାୟ: ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରମିଳା ମଲ୍ଲିକ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୦/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ଜିଲ୍ଲାର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଖି ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳ ସୂଚୀ ୨ କଲେଜ ପୁସ୍ତକ ଭେଡ଼ ବଜାୟ । ଶନିବାର ସାଧୁବିକ ମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ବେଳେ ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରମିଳା ମଲ୍ଲିକ କହିଛନ୍ତି ଯିଲ ମାନଙ୍କ କିଛି ଅସୁବିଧା ନହେଲା ଭଳି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପଦକ୍ଷେପ ସରକାର ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ସୂଚୀ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଟ ବୃଦ୍ଧି ନେଇ ସୋମବାର ବିଭାଗୀୟ ବୈଠକ ବସିବ ବୋଲି ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ସୂଚନା ଥାଇ କି ମାଟ୍ରିକ

ଚଳିତ ବର୍ଷ ଶକଳ ୧୨ ହଜାର ଯିଲ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ବେଳେ ସୂଚୀ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷରେ ନାମଲେଖାକରା ପାଇଁ ବିଟ୍ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଶକଳ ୧୨ହଜାର ।

ମୋ ବସ୍ରେ ଲାଗିଲା ନିଆଁ: ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରୀ ସୁରକ୍ଷିତ

ବାଉରକେଲା, ୨୦/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ‘ମୋ ବସ୍ରେ ଲାଗିଲା ନିଆଁ । ବାଉରକେଲା ଟିସିଆର ଛକରେ ‘ମୋ ବସ୍ରେ’ରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଇଛି । ବସ୍ରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରୀ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛନ୍ତି । ବସଟି ବାଉରକେଲାକୁ ବେଦବ୍ୟାସ ଅଭିମୁଖେ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଘଟିଛି । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଓଡିଏସଏସ୍ ୬୭୭୭ ରୁଟ୍ ନଂ.୧୦୭ ବାଉରକେଲା ପଟୁ ବେଦବ୍ୟାସ ଆଡକୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଟିସିଆର ଟ୍ରିକ୍ ନିକଟରେ ହଠାତ୍ ବସର ଇଞ୍ଜିନ ପାଖରୁ ଧୂଆଁ ବାହାରିଥିଲା । ଇସତୀତ ହୋଇ ବସ୍ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମେତ ଯାତ୍ରୀ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ଦେଖିବେସ୍ତୁ ବସଟି ହୁଡୁହୁଡୁ ହୋଇ ଜଳିଯାଇଥିଲା । ନିଆଁକୁ ଆୟତ୍ତ କରିବା ଲାଗି ଅଗ୍ନିଶମ କର୍ମଚାରୀ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ ବସଟି ଜସ୍ପୃଷ୍ଟ ଜଳିଯାଇଥିଲା । ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଉଚ୍ଚ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଟ୍ରାଫିକ୍ ସମସ୍ୟା ଦେଖା ଦେଉଥିଲା । ପୋଲିସ୍ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ଟ୍ରାଫିକ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲା ।

ରାଜଧାନୀକୁ ଜଗିବ ପୁଲିସ୍ ଡ୍ରୋନ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୦/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ରାଜଧାନୀକୁ ଜଗିବ ପୁଲିସ୍ ଡ୍ରୋନ । ଆକାଶ ମାର୍ଗକୁ କରିବ ପାଟ୍ରୋଲିଂ । ଡ୍ରୋନ ଉଡ଼ାଇ ସହିଷ୍ଣୁ ଗତିବିଧି ଉପରେ ପୁଲିସ୍ ଉତ୍ସବ ନଜର । ରାଜଧାନୀରେ ଦୁଲୁଥୁବା ସହିଷ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଗାଡ଼ି ଉପରେ ଆକାଶମାର୍ଗରୁ ନଜର ରଖିବାକୁ ଏଭଳି ଡ୍ରୋନ ପାଟ୍ରୋଲିଂ ଆରମ୍ଭ କରିବ କମିଶନରେଟ୍ ପୁଲିସ୍ । ଭୁବନେଶ୍ୱର ଡିସିପି ପ୍ରତାପ ସିଂହ ଆଜି ଏହି ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ଡିସିପି କହିଛନ୍ତି, ଏହି ଡ୍ରୋନରେ ହାର୍ଡ ଡେଟିନେସନ କ୍ୟାମେରା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ବହୁତ ଦୂରରେ ଥିଲେ

ମଧ୍ୟ ପୁଟେକ ଭଲ ଆସୁଛି । ଏହି ଡ୍ରୋନ ୫ ଶହ ମିଟର ଉଚ୍ଚତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଡ଼ି ପାରିବ । ୫ କିଲୋମିଟର ଅଧିକ ଉପରେ ନଜର ରଖି ପାରିବ । ରାଜଧାନୀରେ ହେଉଥିବା ପର୍ବପର୍ବାଣୀ, ରାଲି, ଆନ୍ଦୋଳନ, ଭିଜିଆରସି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଓ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଇଭେଣ୍ଟ ବେଳେ ଏହି ଡ୍ରୋନ ଦ୍ୱାରା ନଜର ରଖାଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ କମିଶନରେଟ୍ ପୁଲିସ୍ ଗୋଟିଏ ଡ୍ରୋନ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି ।

►ପୃଷ୍ଠା ୭

ସହିପାରିଲେନି ତାତି: ଭଉ ଟଙ୍କା ଧରି ଫେରିବା ବେଳେ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହେଲେ ବୃଦ୍ଧ

ବଲାଙ୍ଗିର, ୨୦/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଖରାପ ପ୍ରକୋପ ସହିପାରିଲେନି ବୃଦ୍ଧ । ଭଉ ଟଙ୍କା ଉଠାଇବାକୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ଯାଇ ଫେରିବା ବେଳେ ବାଟରେ ଅଚେତ ହୋଇ ପଡ଼ିଗଲେ । ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲା ବେଳପଡ଼ା ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ କୁଦୋଇଗା ଗାଁରେ ଏହି ଘଟଣା ଘଟିଛି । ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ରାକାରାମ ହାତୀ । ଗଡ଼କାଲି ସକାଳେ ରାକାରାମ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ଭରା ହାତୀଙ୍କ ସହ ଭଉ ଟଙ୍କା ଉଠାଇବା ପାଇଁ ବେଳପଡ଼ା ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାଖାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଟଙ୍କା ଉଠାଇ ଫେରିବା ବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଖରାପ ପ୍ରକୋପ ସହିନପାରି ନଥିଲେ ବୃଦ୍ଧ । କୁଦୋଇଗା-ପଦମ ପୁର

ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ହଠାତ୍ ଅଚେତ ହୋଇ ତଳେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ । ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ରାକାରାମଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଆସିଲା ନିଧି ସମେତ ତାଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଥିବା ମେଡିକାଲ କେନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାଖାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଟଙ୍କା ଉଠାଇ ଫେରିବା ବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଖରାପ ପ୍ରକୋପ ସହିନପାରି ନଥିଲେ ବୃଦ୍ଧ । କୁଦୋଇଗା-ପଦମ ପୁର

ପୁଣି ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟରେ ପହଞ୍ଚିଲା ଦିଲ୍ଲୀ ବନାମ କେନ୍ଦ୍ର କଳି

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୨୦/୦୫ : ତାକୁ ହେଉଛି ଦିଲ୍ଲୀ ସରକାର ବନାମ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ କଳି । ଦିଲ୍ଲୀର ସମସ୍ତ ବଦଳି ଓ ନିୟୁତ୍ତି ଦାୟିତ୍ୱ କ୍ଷମତାସୀନ ଆର୍ ସରକାରଙ୍କୁ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହାକୁ ଅଧିକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଅକାମା କରି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପ୍ରଶାସନିକ ସେବାର ସବୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଉପ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଛନ୍ତି । ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ଆର୍ ସରକାର ସପକ୍ଷରେ ରାୟ ଦେଉଥିବା ବେଳେ ଏବେ ପୁଣି ବିବାଦ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଦାଲତରେ ପହଞ୍ଚିଛି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ତ

ହୋଇ ରାୟର ପୁନଃବିଚାର କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅଭିଯୋଗ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ନିୟୁତ୍ତି ଓ ବଦଳି ଦାୟିତ୍ୱ ଉପ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କର ବୋଲି କହି ଆଣିଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ

►ପୃଷ୍ଠା ୭

ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟରେ ଦ୍ୟାଲେକ୍ସ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି । ଦିଲ୍ଲୀ ସରକାରଙ୍କ ଓକିଲ ଅଭିଷେକ ମନ୍ଦୁସିଂହା କହିଛନ୍ତି, “ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ମ୍ୟାଟ୍ଟ ହାରି ଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଆପଣ ବିଧା ନିୟମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଆଣିଥିବା ଅଧିକାର ବେଆଇନ । ଏହା ସଂସଦରେ କେବେ ହେଲେ ପାରିତ ହେବନି ।” ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟଙ୍କ ୫ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦିଲ୍ଲୀର ପ୍ରଶାସନିକ ଅଦଳଦବଳ ଓ ନିୟୁତ୍ତି ନିର୍ବାଚିତ ସରକାରଙ୍କର ବୋଲି ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ।

►ପୃଷ୍ଠା ୭

ଏସଏଓ ମେରିଟ୍ ଲିଷ୍ଟ ଖାରଜ ହେବା ପରେ ଚିତ୍ତାରେ ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଓପିଏସସି ଅଫିସ ସମ୍ମୁଖରେ ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ମାନେ କଲେ ବିସ୍ଫୋଭ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୦/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ଏସଏଓ ପରୀକ୍ଷାର ମେରିଟ୍ ତାଲିକାକୁ ହାଇକୋର୍ଟ ଖାରଜ କରି ଦେବା ପରେ ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ମାନେ ଚିତ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏହାକୁ ନେଇ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସହ ଆଜି କଟକ ସ୍ଥିତ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଅଫିସ ସମ୍ମୁଖରେ ବିସ୍ଫୋଭ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକାର କରାଯାଉଥିବା ସେମାନେ କହିଛନ୍ତି ।

►ପୃଷ୍ଠା ୭

ଧାରାବାହିକ
ଉପନ୍ୟାସ

ଡ.ଭାଗବତ ବେହେରା

ଭାଗ-୪
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭାଗରୁ...)

II ଦୁଇ II
ପ୍ରଭାତ ସମୟ ଅତି ରମଣୀୟ ।
ପ୍ରଭାତ, ପୁଣି ଅରଣ୍ୟରେ ପ୍ରଭାତ । ଅରଣ୍ୟ
ପ୍ରକୃତିର ରମଣୀୟ ଶୋଭା, ନାନାକାନ୍ତି
ତରୁଲତାରେ ବିକଶିତ ପୁଷ୍ପବାଳି, କାକର
ଭିଜା ପଲ୍ଲବର ମୃଦୁ ଶିହରଣରେ ଡହେଇ
ଗୋପା ହୋଇ ଝରି ପଡୁଥିବା ବିନ୍ଦୁବିନ୍ଦୁ
ଅମାୟାଧାରୀ, ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ସୁମଧୁର
କାକଳି, ପୂର୍ବଦିଗରେ ମା' କୋଳହାଡ଼ି ଧରଣୀ
ଛୁଇଁବାକୁ ଉଛା କରୁଥିବା ବିବାକରକର ଉଷ୍ମ
ଗୋଲୀପୀ ଆଖରଣୀ, ପ୍ରଭାତ ସମୟକୁ ମଧୁର
ବାତାବରଣରେ ସ୍ନାନ କରାଇ ଦେଉଥାଏ ।
ଏହିଭଳି ଏକ ମଧୁ ମାଧ୍ୟମର ମୁହଁ ଖେଳି
ଯାଉଥାଏ ମୁନିଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାଲ୍ମିକୀଙ୍କ ଆଶ୍ରମରେ ।
ତପସ୍ୱୀଙ୍କର ପ୍ରାୟଶଂକାଳୀନ ଦେବଧ୍ୟାନ,
ଯଜ୍ଞହବିରେ ସ୍ତୋତ୍ରୁତି ସାଂଗକୁ ମଧୁଧ୍ୟାନ
ସୁମଧୁର ଉଚ୍ଚାରଣ, ମୁନିକୃପାର, ମୁନିକନ୍ୟା
ମାନଙ୍କର ଉଷାବନ୍ଦନା ବାଲ୍ମିକୀଙ୍କ ଆଶ୍ରମରେ
ସୁଧା ବୃଷି କରୁଥିବା ସମୟରେ, ବୃକ୍ଷ
ତପସ୍ୱିନୀ ଅନୁକମ୍ପା ଯାଇ ଆଶ୍ରମର ଏକ କୁଡ଼ିଆ
ଦୁଆରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଧାରକଣ୍ଠରେ କହିଥିଲେ,
ଆଶ୍ରମର ଏ ମନୋରମ, ମଧୁମୟ ପ୍ରକୃତିକୁ
ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ଯାଏ ପକାଅ ମା'
ସାତେ । ତୁମକୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ
ମୁନିକନ୍ୟାମାନେ ଏହି କୁଟୀର ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା
ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ବୃକ୍ଷତାଳରେ ପକ୍ଷୀମାନେ
ବସି ଚୁମ ନିମି ମଧୁର ସଂଗୀତ ଗାନ
କରୁଛନ୍ତି । ମୟୂରପୁଞ୍ଜ ଚୋଳି ଚୁମ ଦ୍ୱାର
ସମ୍ମୁଖରେ ନୃତ୍ୟରତା ହରିଣ ଶାବକମାନେ ଚୁମ
ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଗୁହଡ଼ାଇରୁ ଅନାଇ ରହିଛନ୍ତି ।
ବୃକ୍ଷଲତାରୁ ପୁଷ୍ପମାନ ଝରିପଡ଼ିଛି ଚୁମ ଗୁହର
ଦ୍ୱାରଦେଶରେ । ପବନ ଧାରୋଧାରେ ପଲ୍ଲବ
ବ୍ୟଜନ କରୁଛି ଚୁମ ଆଗମନକୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରି ।
ଏବେ ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ବାହାରକୁ ବିଜେ କର
ମା' ।

ଧାରୋଧାରେ ଖୋଲିଗଲା କୁଡ଼ିଆ
ପରଦାର ଦ୍ୱାର । ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ
ଆଲୁକାଧିତ ଦେଶୀ, ବିଷାଦବନ୍ଦନା
ହେମବର୍ଷର ପିତୃକାନ୍ତି ଏ । ପୂର୍ବମାର ଚନ୍ଦ୍ର
ତୁଲ୍ୟ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଡାକି ଦେଇଛି ଆଲୁକାଧିତ
କେଶ ରୁପା କଳାବାଦଳ । ପ୍ରତୀକ୍ଷାମାନ
ହେଉଛି ସତେଯେମିତି ସଦ୍ୟପୁତ୍ରା ପଦ୍ମପୁଲତି
ଉପରେ ଅବିନୟ ବର୍ଷା ଝରିପଡ଼ି ଫୁଲର
କୋଟିକୁ ବିବର୍ଣ୍ଣ କରି ଦେଇଛି । ଭଲଭଲ
ନାଳକର୍ଣ୍ଣ ସଦୃଶ ଚନ୍ଦ୍ରପୁଲତି କଟୋରଗତ ।

ବୈଦେହୀ

'ବୈଦେହୀ' ସୀତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ
ନାମ । ଆର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରୀୟ ନାରୀ
ସମାଜରେ ସୀତା ହେଉଛନ୍ତି
ମଉଡ଼ମଣି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟା ନାରୀ
ବିଶ୍ୱରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବିରଳ । ସେବା,
ତ୍ୟାଗ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଦୟା, କ୍ଷମାର ମୂର୍ତ୍ତିମତ
ପ୍ରତୀକ ହେଉଛନ୍ତି ସୀତାଦେବୀ ।
ଜୀବନଯାକ ଦୀପ ଭଳି ଜଳିଜଳି ସେ
ନିଜ ପରିବାରକୁ, ସମାଜକୁ ଆଲୋକ
ଦାନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ପତିବ୍ରତା, ପତି ପରାୟଣା,
ପତି ସୋହାଗିନୀ ନାରୀ ତାଙ୍କ ପରେ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି
ନାହିଁ । ସେହି ମହନୀୟା, ଆଦର୍ଶ ସ୍ତ୍ରୀନୀୟା, ମହିଷସୀ ତରିତ୍ରକୁ
ନେଇ ଡ.ଭାଗବତ ବେହେରା ତାଙ୍କର 'ବୈଦେହୀ'
ଉପନ୍ୟାସଟିକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଡ. ବେହେରାଙ୍କର
'ବୈଦେହୀ' ଧୂଳି ପତ୍ରଧ୍ୟାନର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ସେ ଚକ୍ଷୁରୁ ଗଣୋତ୍ତରୀ ଶାଶୋଧାରୀ ସଦୃଶ
ଝରିପଡ଼ୁଛି ଧାର ଧାର ଅଶ୍ରୁ । ରକ୍ତପଦ୍ମକୁ ନିନ୍ଦା
କରୁଥିବା ପାଦସ୍ପର୍ଶକ କରକାପାତ ପରେ ଶୁଣୁ
ଯାଇଥିବା ପଦ୍ମପାଖୁଡ଼ାର ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ।
ଧାର ପଦପାତରେ ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପିଂଜୁକାନ୍ତି
ଆସି ଅନୁକମ୍ପାଙ୍କର ପାଦ ଦୁଇଟିକୁ ଛୁଇଁ ପ୍ରଣାମ
କରନ୍ତେ, ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଧ ଉପରକୁ ଚୋଳିନେଇ
ସନ୍ନ୍ୟାସିନୀ ଅନୁକମ୍ପା କହିଥିଲେ, "ଅନବରତ
କାହିଁକି ସେ ନୟନରୁ ଅଶ୍ରୁ ଝରାଉଛି ମା' । ତୁ
ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୟନରୁ ଅଶ୍ରୁ ଝରାଉଥିବୁ
ସେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଆଶ୍ରମବାସୀଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ
ମଧ୍ୟ ଲୁହ ଝରୁଥିବ । ନିୟତିର ତୋ ପ୍ରତି ଏ
ବନ୍ଧ ବିଧାନ କାହିଁକି, ତାହା ମୁଁ ଜାଣିପାରୁ
ନାହିଁ । ଶୋକ ପରିହାର କର ମା' । ଏଇ
ଦେଖ ତୋ ସହିତ ମିଶି ଖେଳିବା ପାଇଁ, ତୋ
ମୁଖରେ ହସ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏ
ମୁଗଣାବକମାନେ ତୋ କୁଟୀର ଝରିପାଖରେ
ଖେଳି ବୁଲୁଛନ୍ତି । ମୟୂର ମୟୂରୀ, କପୋତ
କପୋତା କେମିତି ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି
କୁଟୀର ସମ୍ମୁଖରେ । ମୁନିକନ୍ୟାମାନେ ଅଜ୍ଞଳି
ପୂର୍ଣ୍ଣକରି ପୁଷ୍ପଧରି ତୋତେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରି
ରହିଛନ୍ତି । ବୃକ୍ଷତାଳରେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର
ସଂଖ୍ୟାରେ ପକ୍ଷୀମାନେ ବସି କୁଜନ
ସୃଷ୍ଟିକଲେଣି । ଆଶ୍ରମର ବରିଣ ଆଜି ଫୁଲରେ
ଫୁଲରେ ପୂରି ଉଠିଛି । ସମସ୍ତେ ଆଜି ତୋତେ
ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରି ରହିଛନ୍ତି ମା' । ତୁ ଆଜିଠାରୁ

ଦୁଃଖ କରନା ମା' । ସବୁ ଦୁଃଖ ତୋର ଆଉ
କିଛିଦିନ ପରେ ଯୁଦ୍ଧିଯିବ, ଯେଉଁଦିନ ଏ
ଆଶ୍ରମରେ ଗୁଞ୍ଜରି ଉଠିବ ରାମ ରକ୍ତର
କୁଆଁକୁଆଁ ରାବ । ଅନୁକମ୍ପା, ମୁନିକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ
କୁହ ସେମାନେ ସୀତାଙ୍କୁ ନେଇ ତପସାରେ ସ୍ନାନ
କରାଇ ଆଣି, ସନ୍ନ୍ୟାସିନୀର ଦେଶ
ପୋଷାକରେ ତାଙ୍କୁ ସଜାଇଦେବେ ।
ହସପଦରେ ଖଞ୍ଜିଦେବେ ପୁଷ୍ପର ଅଳଙ୍କାର ।
କାଖରେ ଧରାଇଦେବେ ଲାଉ ତୁମ୍ଭାଦିଏ ।
ମୁନିକନ୍ୟାଙ୍କ ଗହଣରେ ମିଶି ଆଶ୍ରମର
ଦୁଃଖଲତାଙ୍କର ଯଦ୍ଦେବ ସୀତା । ତନୟର
ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ତନୟ
ପାଳନର ସୁଖ ଅନୁଭବ କରୁ । ଯା', ମା'
ସାତେ । କୁଟୀର ଭିତରକୁ ଯାଅ ।
ମୁନିକନ୍ୟାଙ୍କ ଆଶ୍ରମର ବିଧି ଅନୁସାରେ
ସୀତାଙ୍କୁ ମୋର ସବୁ କର୍ମ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା
ଦିଅ । ପୂର୍ବକାଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବେ ଉଦୟ
ହେବାକୁ ବସିଲେଣି । ଆଉ କିଛିସମୟ ପରେ
ତୁମେମାନେ ସୀତାଙ୍କୁ ସ୍ନାନପାଇଁ ନେଇଯିବ ।"
ସନ୍ନ୍ୟାସିନୀ ଅନୁକମ୍ପା ତଥା
ମୁନିକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସୀତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ରମରଯ୍ୟା
ସମ୍ପର୍କରେ ବିଧିବିଧାନ ମାନ ଜଣାଇ ଦେବାପାଇଁ
କହି ତପୋଧନ ବାଲ୍ମିକୀ ସେଠାରୁ ବିଦାୟ
ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ଆଶ୍ରମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ
ଝଙ୍କୁତ ହେଉଥାଏ ମୁନିକନ୍ୟାମାନଙ୍କର
ଦେବଧ୍ୟାନ । ମଧୁର କୋଳାହଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ବାଲ୍ମିକୀ ଆଶ୍ରମ । ସକାଳର ଧାର ପବନରେ
ଅଳସ ଭାଂଗୁଥାନ୍ତି ବୃକ୍ଷଲତାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତିତ
ପୁଷ୍ପବାଳି । କାକ, କୋକିଳ, କଳକଣ୍ଠକ
ମଧୁର ସଂଗୀତ ଶ୍ରବଣ କରି ପ୍ରକୃତିସୁ ହେଲେ
ସୀତା । ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ସ୍ନାନୀଙ୍କ ସହ
ଅରଣ୍ୟରେ ବୁଲିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ରମର ଏପରି,
ଶାନ୍ତ, ମଧୁମୟ, ପ୍ରାନ୍ତିମୟ, ଆନନ୍ଦମୟ
ପରିବେଶ ଭିତରେ ସେ କେବେ ପ୍ରଭାତ
ସମୟକୁ ଅନୁଭବ କରିନଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଣାମୟ । ସେ କରୁଣା
କରିନଥିଲେ ଏପରି ଅନୁଭବଣୀ ଆଶ୍ରମରେ ସେ
ପରିବ୍ରଜ କରିପାରି ନଥା'ନ୍ତେ ।
ସୀତାଙ୍କର ଧ୍ୟାନକୁ ଭଗ୍ନ କରି
ଅନୁକମ୍ପା କହିଥିଲେ, କୁଡ଼ିଆ ଭିତରକୁ ଯାଇ
କିଛି ସମୟ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କର ମା' । ଆଉ
ଅଳ୍ପସମୟ ପରେ ମୁନିକନ୍ୟାମାନେ ଆସି ଚୁମକୁ
ସ୍ନାନ ମାର୍ଜନା ପାଇଁ ସାଂଗରେ ନେଇଯିବେ ।
(କୁମ୍ଭାଣ୍ଡ)

ଆମ ସମୟର
II ସାରା ରାତି ବର୍ଷା... II
ସୁରେନ୍ଦ୍ର ପାଣିଗ୍ରାହୀ
ଆଜି ସାରା ରାତି ବର୍ଷା...
କିଏ ଯେମିତି କରିଦେଇଛି କଣାଟିଏ
ଆକାଶରୁ ଓହଳି ପଡ଼ିଥିବା ମେଘର ଚନ୍ଦ୍ରରେ...
ଗୋଟେ ଅନୁଭୂ କିଶୋରୀର
ଛାତିରେ ସାଇତା ଅସୁମାରୀ ଅନୁରାଗର
ପୁଆରକୁ ଯେମିତି ଅକାଡ଼ି ଦେବାକୁ
ମନସ୍ତ କରିବି ମେଘ, ସୁଚିର କାଗଜ ଡଙ୍ଗାମାନ
ଧାରୋଧାରେ ହଲିହଲି ଭାସି ଚାଲିଛନ୍ତି
ମୋର ଆଡ଼କୁ । ସୁନ୍ଦର ଆତର ଅଲୁକା ସୁଅରେ
ଆଜି ସାରା ରାତି ବର୍ଷା...
ମୋ ଛାତି ତଳେ ଅନେକ ଦିନରୁ
ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଥିବା ବିସ୍ମୃତିର ବରପ ଚତାଣୀ
ଆଜି ତରଳି ଯାଇଛି/ପବନରେ ପହଞ୍ଚି ଚାଲିଥିବା
ଗୋଟେ ଉଷ୍ଣ-ବାସ୍ନା ମଧୁର ସ୍ପର୍ଶରେ
ବରପର ଶୀତଳ ଦେହରେ ଯେମିତି
ପୁଟି ଉଠୁଛନ୍ତି । ରଂଗ ବେରଙ୍ଗୀ ଚକମକ ଫୁଲସବୁ
ଆଉ ବର୍ଷାର ଚୁଲଚୁଲି ଚୁୟନ
ତାର ଅଜ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକୁ ଭିଜେଇ ଦେଉଛି ।
ଆଲିଙ୍ଗନ ଓ ଆଶ୍ରେଷ୍ଟର ସବୁକ ଶିହରଣରେ

II ଦୀପ II
ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ସାହୁ
ବଆଲୋକର ଧାରକୁ
ଫେରିବାକୁ ହେବ ।
ଅକ୍ଷରକୁ ସୂଚକ କରି
ନିକପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନଟିଏ ଗଢ଼ିବାକୁ ହେବ ।
ଛାତି ଭିତର ଦୁଃଖକୁ ସଲିତା କରି
ଜାଳିବାକୁ ହେବ ।
ମୋ ଚାରିପାଖକୁ
ଆଲୋକିତ କରି ମୁଁ କେମିତି
ଅନ୍ଧାର ଭିତରେ ହଳିଯାଇଛି
କଲୁଥିବା ଜାଗାତଳେ ମେଞ୍ଚାଏ ଅନ୍ଧାର
କେମିତି ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଛି ।
ଏ ପରାକ୍ରମର ଗୁନି ଭିତରେ
ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଗଢ଼ି ଗୁହରେ
କିଏ ଜଣେ ବସିଛି ମୋ ପାଇଁ
କିଛି କହି ପାରେନି ମୁଁ
ସେପରା ଜଗତର ସାଇଁ !
ଅନ୍ଧର କଥା କହିବାକୁ ହୁଏନି
ଅନ୍ଧାରକୁ ପୂରା ଛାଡ଼ି
ଜୀବନ ଗଢ଼ିହୁଏନି
ଅନ୍ଧାର ଆଉ ନିଜ ଛାଇ ପରି
ନିଜ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯାଏ ।
ପରାକ୍ରମର ହାତଯୋଡ଼ି
ଲିଭିବା ଆଗରୁ
ପୂଣିଥରେ କୋରରେ ଜଳି
ହୃଦୟରୁ ସ୍ୱପ୍ନ ସବୁ ବାହାର କରି
ମିଶିଯାଏ ପବନରେ
ତୁମ ପାଇଁ ଶେଷ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଇ ।
କବିତା, ଅହିୟାଏ
ଯାକପୁର-୭୫୫୦୩୭

II ମୁକ୍ତା II
ପ୍ରମୀଳା ଶତପଥୀ
ମୁଁ ବାହାରି ଆସିଛି ଶାମୁକା ପେଟରୁ
ପକ୍ଷୀ ଜାରି ଯାଇଛି ତା' ବସା ଭିତରୁ ।
ମୁଁ ବାହାରି ଆସିଛି ଏକ ବନ୍ଧନ ମଧ୍ୟରୁ,
ନିଶ୍ଚାୟ ଦେଇପାରୁଛି ମୁଁ ।
ରମେ ନିର୍ଦ୍ଦିଗ୍ଧରେ ଥାଅ,
ମୁଁ ଆସିଛି ମାନେ ବର୍ଷା ନିଶ୍ଚୟ ବର୍ଷିବ,
ଭଲପାଇବା, ସ୍ୱପ୍ନ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବ,
ନିତ୍ୟ ଭିତରୁ ବି
ଆନନ୍ଦର ଗୀତ ହିଁ ଶୁଭିବ ।
ଏ ପୃଥିବୀ ପୁରୁଣା ନୁହେଁ,
ତାକୁ ପୁରୁଣା ବସ ପିନ୍ଧେଇଛେ ଆମେ ।
ମୁଁ ଆସିଛି ମାନେ
ତାତି ବାଦଦେବ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଉଠିବ,
ତମେମାନେ ନୂଆ ନୂଆ ଦିଶିବ,
ନୂଆ ଦିଶିବ କୃଷ୍ଣଚୂଡ଼ା ଫୁଲ
ତୁମର ବରିତାରୁ
ଚାଲିଯିବ ଫୁଲର ମଡକ ।
ମୁଁ ଆସିଛି ମାନେ
ଆକାଶ ନିଶ୍ଚୟ ମାଟିକୁ ଚୁମିବ
ତାକୁତାକୁ ଆଉ ଅଟକି ଯିବ ପାଦ ।
ସମସ୍ତଙ୍କ ଗଳାରେ ମାଳା ହେବି
ଏମିତି ମୁଁ କହିପାରୁନି କାରଣ
ମାତାଳ ନୌକାରେ
ମାତାଳ ମଣିଷତା ଏବେବି ବସିଛି
ବିଶାହୀନ ଭାବେ,
ମୁଁ ଏବେ ଦେଖୁଛି ଆସିଛି ।

ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଉତ୍ସାହ ଦ୍ୱି ଜୀବନ
ପ୍ରଶାନ୍ତ ଦାସ
ଗୋଟିଏ ଭଲକଥାକୁ ବଞ୍ଚେଇବା ପାଇଁ କାହାର ନା
କାହାର ନିଃସୂର୍ଯ୍ୟତର ତ୍ୟାଗ ତା' ପଛରେ ରହିବାର
ଆବଶ୍ୟକତା ଥାଏ । ଯେତେ ଲୋକଙ୍କର ନିଃସୂର୍ଯ୍ୟତର
ତ୍ୟାଗ ଏକକାଳୀନ ଗୋଟିଏ କଥା ପଛରେ ରହିବ, ସେ
କଥା ସେତେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବ । ଭଗବାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ
ମୂର୍ତ୍ତି ଉପରେ ଯେତେ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କର ଆକୃଷ୍ଟିତ
ଭାବ ଅଧିକ ପଡ଼େ, ସେତେ ସେ ବିଗ୍ରହରେ ଶକ୍ତି
ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ଏବଂ ସେତେ ଅଧିକ କରୁଣା ମହିମା ତାଙ୍କ
ନିକଟରୁ ବିହୁରିତ ହୁଏ । ବେକେବେକେ ଆମେ ଗୋଟିଏ
ବାସ୍ତବ ପରିମାଣ ବା ସଂଖ୍ୟାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଉ
ତା ଭିତରେ ଯେମିତି ମିଥ୍ୟା ପରିମାଣ ନଥାଏ । ପରିମାଣ
ବା ସଂଖ୍ୟାର ମିଳିତ ଶକ୍ତିର ଗୋଟିଏ ପ୍ରବାହ ଅଛି ।
ଶିଖେଇବା ଏବଂ ଶିଖିବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ । ଦେଖିବା
ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିବା ମଧ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ । ଗୋଟିଏ
ଉତ୍ସାହ ମଣିଷର ବେଗ ବଢ଼େଇଦିଏ । ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ର
ସଫଳ ଉତ୍ସାହ ମଣିଷର ଦୁଃଖ ହଟେଇ ଦିଏ । ଯେଉଁଠି
ଉତ୍ସାହ ନାହିଁ, ସେଇଠି କାବନ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ସଫଳ
ଉତ୍ସାହମାନେ ଜୀବନକୁ ବେଗଶାଳ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ
ଜୀବନର ଦୁଃଖକୁ ପୋଛି ଦେଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁଲକର
କ୍ରିକେଟକୁ ତାଙ୍କର ଭଗବାନ ଭାବିଥିଲେ ବୋଲି ସେ
କ୍ରିକେଟର ଭଗବାନ ହୋଇପାରିଥିଲେ । ମଣିଷ ଯେଉଁ
କଥା ପାଇଁ ସବୁକିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ତ୍ୟାଗ କରି ସେହି କଥାରେ
ଥାଏ, ସେହି କଥା ଦିନେ ତାକୁ ବିରାଟ କରିଦିଏ ଏବଂ
ତାର ସବୁ ଦୁଃଖ ନେଇଯାଏ । ଯେଉଁମାନେ ସଂସାରର
ମଜଲପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିଛନ୍ତି, ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କ ପରିବାର
ତାଙ୍କୁ ସେ କଥା ପାଇଁ ବିରୋଧ କରିଛି । ତାପରେ ତାଙ୍କୁ
ତାଙ୍କ ପଡ଼ିକା ବିରୋଧ କରିଛି । ତାପରେ ତାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ
ବିରୋଧ କରିଛି, ଦେଶ ବିରୋଧ କରିଛି । ଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ
କିଏ ମାରି ମଧ୍ୟ ଦେଇଛି । ତାହା ହିଁ ହେଉଛି ଭଲ । ଯାହାର
ମନର ଦୌଡ଼ ଯେତେ, ତା ଆଗରେ ତା ଜୀବନର ଫଳ
ସେତେ । ସବୁ କଥା ମନର ଦୌଡ଼ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।
ଶ୍ରୀଅରବିନ୍ଦ ମନର ବିକାଶ ଯାତ୍ରାକୁ ଅନୁଭବ କରିଛି ।
ବେକେବେକେ ମନ ସବୁକଥାକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାଲିଯାଏ । ଯଦି
ମନରେ ବିକାଶ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ପ୍ରଥମେ ତାହା
ଗୋଟିଏ ସରଳ ମନ ଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ପରିବେଶ
ଉନ୍ନତ ହୁଏ, ତା ଭିତରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ମନ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ତାକୁ
ଉଚ୍ଚମନା ବା ଉଚ୍ଚମାନସିକତାର ମଣିଷ କୁହାଯାଏ ।
ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ଭିତରେ ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ
ଅନୁଭବ ଡିଆଁରି ହୁଏ ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାକୁ ହୃଦୟବାନ
ମଣିଷ ମଧ୍ୟ କହିଥାଉ । ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ଏହି
ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତା ଭିତରେ ଏକ
ନୂତନ ମନର ଜନ୍ମ ହୁଏ ତାକୁ ଆମେ ଉଦ୍‌ଭାସିତ ମନ
ବୋଲି କହିଥାଉ । ସେତେବେଳେ ମନକୁ ଏକ କ୍ଷୋଧିତ
ନିର୍ଗତ ହୋଇଥାଏ । ସେ କ୍ଷୋଧିତ ଅନୁଭବର କ୍ଷୋଧିତ
ହୋଇଥାଏ । ତାପରେ ମଣିଷର ମନ ବିକଶିତ ହୋଇ
ଅତିମାନସିକତା ଏବଂ ଶେଷରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ସ୍ତରରେ
ପହଞ୍ଚିଥାଏ । ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ସ୍ତରରେ ମଣିଷର ମନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ରୂପେ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହି ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ
ଲୋକ ଦେହରେ ଉନ୍ନତତା ବି ହୋଇଯିବ ସେ ଜାଣିପାରିବନି ।
ସାଧୁତ୍ୱିଏ ଜୀବନ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ସଂସାରର କଥା ସଂସାରକୁ
ଦେଇଯାଇଥାଏ । ସଂସାରୀତ୍ୱିଏ ଜୀବନ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ
ସଂସାରର କଥା ନିଜ ପାଖରେ ରଖିଥାଏ, ମୃତ୍ୟୁ ପରେ
ତାକୁ ସଂସାର ଛାଡ଼େଇ ନେଇଥାଏ । କେବେକେବେ
ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଭିତରେ ସଂସାରୀର ଭାବନା ଥାଏ, ପୁଣି
କେବେକେବେ ସଂସାରୀ ଭିତରେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀର ଭାବନା
ଥାଏ । ସୁଜନ ଏକ ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି ବାହେନି କିନ୍ତୁ ସୁଜନ
ଦିନେ ନା ଦିନେ ଏକ ପରିଚୟକୁ ବଦଳ କରେ । ଜଣକର
ସୃଷ୍ଟି ଯଦି ଶାଶ୍ୱତ ଏବଂ ପବିତ୍ର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତା
ଭିତରେ ଯଦି ସାଧୁତା ଥାଏ, ତାକୁ କେହି ମାରିପାରିବେ
ନାହିଁ । ଜଣକର ଭାବନାରେ ଯଦି ସୁନ୍ଦର ଅଛି, ତାକୁ
କେହି ଅସୁନ୍ଦର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଜଣକର କର୍ମରେ
ଯଦି ତ୍ୟାଗ ଅଛି, କଷ୍ଟ ତା ଜୀବନରେ କେବେ ମଧ୍ୟ
ଆସିବନି । ଜଣକର ଚିନ୍ତା ଭିତରେ ଯଦି ମହାନତା ଅଛି,
ତାକୁ କୌଣସି ବିପଦ ବେଶି ହଲେଇ ଦେଇ ପାରିବନାହିଁ ।
ଅବଚେତନ ମନରେ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ବାସ୍ତବ ଉତ୍ତର
ଥାଏ । ଅନୁଭବ ଏ ଅନୁଭୂତିର ଗନ୍ଧ ସ୍ପର୍ଶରେ ଏହି
ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଖୋଲି ପାଇହୁଏ । ମଣିଷ କୌଣସି
ବିଷୟ ଓ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଯେତେ କଠିନ ହେବ, ସଂପୃକ୍ତ
ହେବ ସେତେ ସିଏ ସଂପୃକ୍ତ ହେବ । ଯେତେ ସିଏ
ସଂପୃକ୍ତ ହେବ ସେତେ ସିଏ ଏକାନ୍ତ ହେବ । ସବୁଠାରୁ
ଉଚ୍ଚତମ ସଂପୃକ୍ତ ଭାବ ଯଦି କୌଣସି ସଂପର୍କରେ ଥାଏ,
ତାହା ହେଉଛି ବନ୍ଧୁତ୍ୱ । ଭକ୍ତଟି ଯେତେବେଳେ ଭଗବାନଙ୍କର
ବନ୍ଧୁ ହୋଇଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଭଗବାନଙ୍କୁ
ଗାଳିଦିଏ । କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତଟି ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ଭକ୍ତ
ବୋଲି ଭାବୁଥାଏ, ସିଏ କେବେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଗଳି
ଦେଇ ପାରେ ନାହିଁ । (କୁମ୍ଭାଣ୍ଡ)

II କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା II
ରାଜେଶ ପୂଜାରୀ
ତୁମେ ପିଛୁଥିଲ ଦେହ ପରେ ଦେହ
ଲଭିବାକୁ ମୃତୁ ସ୍ପର୍ଶ ମୋର,
ଅଜାଣତେ ଖାଲି ଉଦାସୀନ ହେଲି
ବାଲିକର ଭାଙ୍ଗି ଶତବାର ।
ସ୍ମୃତ ଶାୟାହୁର ବିକଶିତ ଫୁଲ
ହୃଦୟରେ ବାସ୍ନା ଦେଲେ ବୋଲି,
ପ୍ରଣୟ ଆତୁର ମନୁଆଁ ଭ୍ରମର
ନିରସ ନିଆଁରେ ଯାଏ ଜଳି ।
ଅନୁଷ୍ଠାନେ ମୃତ ପୁନଃ ଜୀବିତ
ବୁଝା ଆତ୍ମାଳନେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ,
ନିସ୍ତରଙ୍ଗ ମୋର ପ୍ରାଣ ବେଳାଭୂମି
ଅସରଳ ଅପବାଦଗ୍ରସ୍ତ ।
କୋହର କରତ ବାଡେ ସ୍ୱପ୍ନଗଢ
ଗୋଟି ଗୋଟି ହେଇ କହିଯାଏ,
ଅନ୍ଧାର କୁହେଲି ହେଇ ନିଉଛାଳି
ନିତି ପ୍ରତି ମୋତେ ଚରୁଥାଏ ।
ଦୋଷର କୋଷର ପ୍ରତିଟି ଦେହକୁ
ପ୍ରଚାରିତ ହେଲେ ଅଭିସନ୍ଧି,
ଶୁଣି ନାହିଁ ବାଣୀ ମନ ହୁଏ ହାଣି

II ସକାଳ II
ବାବାଜୀ ଚରଣ ଜେନା
ସିନ୍ଦୂରା ଫାଟି ମାଟିରେ ପଡ଼ିଛି କଅଁଳ ଖରା
ଚହଟେ ଫୁଲ ମହକ ମହକାଇ ଦେଇ ଧରା ।
ସକାଳ ଆସିଛି କେତେ
ନୂଆ ଭାବନାକୁ ନେଇ
ମନ୍ଦିରେ ଆଳତୀ ଶୁଭେ
ପକ୍ଷୀ ଉଡେ ଗୀତ ଗାଇ
ମହିମା ଅଲେଖ ଶୁଭେ ଗୁଣୁ ଶରଣକୁ ନେଇ
ପ୍ରଶଂସିତ ତାଳକ ବଧୂ ଚଉରା ପାଖର ରହି
ଅଳିପାଖେ କଳିତ୍ୱିଏ ସରାଗେ ଦିଅଇ ଧରା ।
ସକାଳ ଆସିଛି କେତେ
ନୂଆ ଭାବନାକୁ ନେଇ
ଆଶା ଆଶଙ୍କାକୁ ନେଇ
ସକାଳ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ
ବିଭୁ ନାମପ୍ରେମ ଗାଇ
କଅଁଳ ପତର ପରେ ଶିଶିର ପଡ଼ିଛି ଝରି
ଆଳାପ କରଇ କିଏ ସୁମଧୁର ସୁର ଧରି
ନାଲି ମୃଦୁକେ ହସଇ ମାଟି ଅଗଣାତା ସାରା ।
ଅହଲ୍ୟା ନିବାସ, ପୋପରତା
ନୂଆବକାର, କଟକ୪
ମୋ: ୯୪୩୭୮୩୭୭୯୯

କାଳେଶ୍ୱରୀ, ରବିବାର, ୨୧ ମଇ ୨୦୨୩

ଆଖି ଥାଉ ଥାଉ ଅନ୍ଧ କିଏ... ?

ପଞ୍ଜକ କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଆଖି ଥାଉ ଅନ୍ଧ ଓ କାନ ଥାଉ କାଳା ର ଅଭିନୟ କରିବା କେବଳ ଖେଳରେ ହୋଇଥାଏ କିମ୍ବା ସାମାଜିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟରେ । ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବକମଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଖେଳ ଯେ ସର୍ବସାଧାରଣକୁ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ ସେକଥା ପଶୁନାହିଁ କାହା ମନରେ । କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଆମ ଦେଶର ସାହିତ୍ୟିକ ଆଇନ ତଥା ଲୋକକଳା ଗ୍ରହଣୀୟତା । ଦେଶ ବ୍ୟାପି ସମସ୍ତେ କୁହୁଛନ୍ତି ଦୁର୍ନୀତି ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ ପ୍ରକୋପ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ କି-କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିମୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତୁ । ବାଟ ଘାଟରେ, ଝିଁ ଖଟିରେ, ସମ୍ପର୍କନାମରେ ହେଉଛି ବୈଠକରେ ସବୁଠି କେବଳ ଚର୍ଚ୍ଚା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ କିଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ହିସାବ କ'ଣ ? ଏହିସବୁ କଥା ଆଉ ତା'ର ହିସାବ ଲୋକକୁ ମିଳିଯାଉଅଛି, ବୁଝିଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଶାସନ, ପ୍ରଶାସନକୁ ନୁହେଁ ! କହିବାକୁ ଏହା ଏକ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ରାଷ୍ଟ୍ର ଯାହା ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଶାସନ । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ କିଛି କରିପାରିବା ଭଲ କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ କି ପରିସର ! ସରକାରୀ କ୍ଷମତାଧାରୀଙ୍କୁ ତାହାର ହିସାବ ମିଳୁନି କି ବାଟ ପାଉନାହାନ୍ତି ଶାସନ କଳା ! ଅଭିଯୋଗ ଆସିଲେ ତଦତ୍ତ ହେବ ଆଉ ସେହି ତଦତ୍ତ ଯେମିତି ହେବ ସେକଥା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ଯାହା ବାହାରିବ ତାହାହିଁ ସର୍ବସ୍ୱ । ଆଇନ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ତଦତ୍ତ ହେବ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟତୀତ ସମ୍ପର୍କରେ ଠାଏ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ନମିଳିଲେ ତାହା ଆଇନ ପରିସରଭୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହେବ ଏବଂ ତାର ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ଆଉ ଲୋକେ ତାକୁ ନେଇ କେବଳ ହାସ୍ୟାସ୍ତବ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବେ ଯେ ଦେଶ କେତେ ଚପଟ ମଣିଷଟିଏ ଯେ ଏତେ ଦୁର୍ନୀତି, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ କରି କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଆପଣାତ କରି ମଧ୍ୟ କିଛି ହେଲା ନାହିଁ ତାହାର । ଏସବୁ ଦେଖିଲେ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ବାଚନାମା କିମ୍ବା ବାୟା ପାଗଳଙ୍କ ବିଚାର ଭଲ ମାନେ ହେଉଛି ଆଜି ସମୟରେ ଆମ ଦେଶର ପରିସ୍ଥିତି ଯାହା ସମସ୍ତେ ଜାଣୁଛନ୍ତି, ବୁଝୁଛନ୍ତି । ତଥାପି କାହାର କିଛି ପ୍ରତିବାଦ ନଥାଉ କୋଟି କୋଟି ଲୋକଙ୍କ କାବନ ଯତ୍ନରେ ସାମା ନାହିଁ । ଏସବୁ କ'ଣ ପରିସର କରି ହେବ ନାହିଁ ନା ଆକାଶ ମାର୍ଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି ଏମିତି କରିବା ପାଇଁ, ବିଚାର କରି ଦେଖିବା...

ଆଜ୍ଞା ସମସ୍ତେ ଜାଣିଶୁଣି ଦୁର୍ନୀତି, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ କରାଯାଉଥିବା ଏବଂ କେତେକ ଲୋକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଆଜ୍ଞା ସମସ୍ତେ ଜାଣିଶୁଣି ଦୁର୍ନୀତି, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ କରାଯାଉଥିବା ଏବଂ କେତେକ ଲୋକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଆଜ୍ଞା ସମସ୍ତେ ଜାଣିଶୁଣି ଦୁର୍ନୀତି, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ କରାଯାଉଥିବା ଏବଂ କେତେକ ଲୋକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଛନ୍ତି ।

ଆଖି ଥାଉ ଅନ୍ଧ ଓ କାନ ଥାଉ କାଳା ର ଅଭିନୟ କରିବା କେବଳ ଖେଳରେ ହୋଇଥାଏ କିମ୍ବା ସାମାଜିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟରେ । ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବକମଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଖେଳ ଯେ ସର୍ବସାଧାରଣକୁ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ ସେକଥା ପଶୁନାହିଁ କାହା ମନରେ । କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଆମ ଦେଶର ସାହିତ୍ୟିକ ଆଇନ ତଥା ଲୋକକଳା ଗ୍ରହଣୀୟତା । ଦେଶ ବ୍ୟାପି ସମସ୍ତେ କୁହୁଛନ୍ତି ଦୁର୍ନୀତି ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ ପ୍ରକୋପ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ କି-କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିମୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତୁ । ବାଟ ଘାଟରେ, ଝିଁ ଖଟିରେ, ସମ୍ପର୍କନାମରେ ହେଉଛି ବୈଠକରେ ସବୁଠି କେବଳ ଚର୍ଚ୍ଚା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ କିଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ହିସାବ କ'ଣ ? ଏହିସବୁ କଥା ଆଉ ତା'ର ହିସାବ ଲୋକକୁ ମିଳିଯାଉଅଛି, ବୁଝିଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଶାସନ, ପ୍ରଶାସନକୁ ନୁହେଁ ! କହିବାକୁ ଏହା ଏକ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ରାଷ୍ଟ୍ର ଯାହା ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଶାସନ । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ କିଛି କରିପାରିବା ଭଲ କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ କି ପରିସର ! ସରକାରୀ କ୍ଷମତାଧାରୀଙ୍କୁ ତାହାର ହିସାବ ମିଳୁନି କି ବାଟ ପାଉନାହାନ୍ତି ଶାସନ କଳା ! ଅଭିଯୋଗ ଆସିଲେ ତଦତ୍ତ ହେବ ଆଉ ସେହି ତଦତ୍ତ ଯେମିତି ହେବ ସେକଥା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ଯାହା ବାହାରିବ ତାହାହିଁ ସର୍ବସ୍ୱ । ଆଇନ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ତଦତ୍ତ ହେବ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟତୀତ ସମ୍ପର୍କରେ ଠାଏ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ନମିଳିଲେ ତାହା ଆଇନ ପରିସରଭୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହେବ ଏବଂ ତାର ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ଆଉ ଲୋକେ ତାକୁ ନେଇ କେବଳ ହାସ୍ୟାସ୍ତବ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବେ ଯେ ଦେଶ କେତେ ଚପଟ ମଣିଷଟିଏ ଯେ ଏତେ ଦୁର୍ନୀତି, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ କରି କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଆପଣାତ କରି ମଧ୍ୟ କିଛି ହେଲା ନାହିଁ ତାହାର । ଏସବୁ ଦେଖିଲେ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ବାଚନାମା କିମ୍ବା ବାୟା ପାଗଳଙ୍କ ବିଚାର ଭଲ ମାନେ ହେଉଛି ଆଜି ସମୟରେ ଆମ ଦେଶର ପରିସ୍ଥିତି ଯାହା ସମସ୍ତେ ଜାଣୁଛନ୍ତି, ବୁଝୁଛନ୍ତି । ତଥାପି କାହାର କିଛି ପ୍ରତିବାଦ ନଥାଉ କୋଟି କୋଟି ଲୋକଙ୍କ କାବନ ଯତ୍ନରେ ସାମା ନାହିଁ । ଏସବୁ କ'ଣ ପରିସର କରି ହେବ ନାହିଁ ନା ଆକାଶ ମାର୍ଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି ଏମିତି କରିବା ପାଇଁ, ବିଚାର କରି ଦେଖିବା...

ଆଜ୍ଞା ସମସ୍ତେ ଜାଣିଶୁଣି ଦୁର୍ନୀତି, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ କରାଯାଉଥିବା ଏବଂ କେତେକ ଲୋକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଆଜ୍ଞା ସମସ୍ତେ ଜାଣିଶୁଣି ଦୁର୍ନୀତି, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ କରାଯାଉଥିବା ଏବଂ କେତେକ ଲୋକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଆଜ୍ଞା ସମସ୍ତେ ଜାଣିଶୁଣି ଦୁର୍ନୀତି, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ କରାଯାଉଥିବା ଏବଂ କେତେକ ଲୋକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଛନ୍ତି ।

ସାଧିଆଳ ପୋରମ (ଭାରତ) ଛତ୍ରପୁର, ଗଂଜାମ-୭୬୧୦୨୦ ମୋ : ୯୪୩୭୩୨୪୪୯୭

ଗୁରୁ ବାଣୀ

ସକାଳୁ ସକାଳୁ ସ୍ନାନାଦି ସାରି କେଉଁଠିକି ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ଦେଖି ସୁରବାଳା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳ ପାଇଁ କଲେଜ ଛୁଟି ତା ପାଇନାଳ ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଛି । ଏମିତିରେ ଛୁଟିଦିନମାନଙ୍କରେ ବାହାରେ ବେଶୀ ବୁଲିବୁଲି ନକରି ସରୋଜ ପ୍ରାୟ ଘରେ ରହେ । ନିଜ ପଢ଼ାଘରେ ଦର୍ଜୀ ବନ୍ଦକରି ଲେଖାଲେଖି କରେ । ଲେଖାଲେଖି ଅର୍ଥରେ ଗପ-କବିତା ଆଦି ସେ ଲେଖେ । ତାର କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଗପ, କବିତା ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ର ପତ୍ରିକାରେ ବାହାରିଛି ସେକଥା ସେ ଜାଣନ୍ତି । ତାର କୌଣସି ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲାମାତ୍ରେ ପତ୍ରିକା ଖଣ୍ଡକୁ କିଣି ଆଗ ମା'କୁ ପଢ଼ାଇଛି ଓ ତାଙ୍କ ମତାମତ ନେଇଛି । ତାର ଏଇ ଅଭିଳାଷ ଦେଖି ସୁରବାଳା ସ୍ତବ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି । ଯାହାହେଉ ପୁଅ ଅଧିଆରେ ବାହାରେ ଯେ କେଉଁଠି ସ ମସ୍ତ କଟାଉନାହିଁ ତାହା ଜାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ବନ୍ଧୁ ମଞ୍ଚରେ ସମସ୍ତ କଟାଉନା ଅର୍ଥ ସେ ବୁଝନ୍ତି । ଅଧିଆ ଦୁଃଖିନୀ ତେଣୁ ସରୋଜର ଲେଖାଲେଖି ନେଇ ସେ ବିଛି ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ।

ହେଲେ ତା ବାପା ସରୋଜର ଏଇ ବାକେ ଅଭ୍ୟାସକୁ ଆସିବେ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଲୋକ । ବଡ଼ ବଜାରରେ ତାଙ୍କର ବଡ଼ ଲୁଗାଦୋକାନ ଅଛି । ତାଙ୍କର ବାକର ରଖିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚା ସରୋଜ ସମସ୍ତ ବାହାର କରି ଦୋକାନରେ ବସୁ । ବ୍ୟବସାୟ ବିଷୟରେ ବୁଝାବୁଝି କରୁ । ତାଙ୍କର ବୟସ ବଡ଼ୁଛି । ପଢ଼ା ଶେଷରେ ତାକୁ ହିଁ ତ ଏ ବ୍ୟବସାୟ ସମ୍ପାଦିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ସରୋଜର ସେଇ କଥାରେ ଆପଣ । ବିକଳେପ ତାର ଆସିବେ ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ । ତରଣ ଘଣ୍ଟା ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ବସି ସାରା ଜୀବନ ସେଇ ଗୋଟିଏ କାମ କରିଯିବ ନିଶ୍ଚୟ ତାକୁ ଅସମ୍ଭବ ମନେହୁଏ । ତାର ବଡ଼ ଭ୍ରଷ୍ଟା ସେ ସାହିତ୍ୟ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରିବ । ଜଣେ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ସାହିତ୍ୟିକ ଭାବରେ ରାଜ୍ୟରେ ନିଜୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇବ । ସେ ପଢ଼ିବ କେତେ ସାହିତ୍ୟିକ ଲେଖା ସମାଜ ତଥା ଦେଶରେ ବୈପ୍ଳବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବ । ନିଜ ଲେଖା ମାଧ୍ୟମରେ ଉନ୍ନତ, ସଶକ୍ତି ଚିନ୍ତାଧାରା ମଣିଷଙ୍କ ମନରେ ଜାଗ୍ରତ କରାଇବାକୁ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେଇ ସାହିତ୍ୟିକମାନେ ।

ତାର ଏଇ ମତରେ ବାପା ପୂର୍ଣ୍ଣାକାନ୍ତ ବାବୁ ଏକମତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ କହନ୍ତି ଅର୍ଥ ବିନା ଦୁନିଆରେ କେହି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବାପାଇଁ ଅଧ୍ୟବସାୟ ଦରକାର । ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରଚାର କରିବା ଦରକାର । ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଗଲେ ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥ ଦରକାର । ସରୋଜର ଲେଖାଲେଖି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ କହୁଥିଲେ, ତୁ ଏବେ ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କ କଥା କହୁଛୁ । ହେଲେ କହଦେଖି ପୃଥିବୀର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସାହିତ୍ୟିକ ମଧ୍ୟକୁ କେତେକଣ ଗରିବ, ମଧ୍ୟବିବର ପରିବାରର ଲୋକଥିଲେ ! ଆମ ଦେଶରେ ସାହିତ୍ୟରେ ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ପାଇଥିବା ରବୀନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଠାକୁରଙ୍କ କଥା ଧରେ ଭାବ । ସେ ବଡ଼ କମିତାର ବାଡ଼ିର ଲୋକ ଥିଲେ । ଇଂରେଜ ରାଜବଂଶଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ବୋଲି ତ ତାଙ୍କ କବିତା ବହି 'ଗୋଡ଼ାଞ୍ଜଳି' ଇଂରେଜୀ ଭାଷାରେ ଅନୁଦିତ ହୋଇ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଯାହା ଫଳରେ ତାହା ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ ବିଦେଶିତ ହେଲା । ତାଙ୍କଠାରୁ

କ'ଣ ଭଲ, ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଲେଖକ ସେତେବେଳେ ଏ ଦେଶରେ ନଥିଲେ ? ସେ ତ ବଡ଼ ପ୍ରାଇଜ ଥିଲା । ଏବେକାର ଦେଶୀୟ ପୁରସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ସୁପାରିଶ, ପ୍ରଚାର ବ୍ୟତୀତ କାହାରିକୁ ଲେଖାର ଗୁଣବତ୍ତା ନେଇ ମିଳିଯାଉଛି ? ନିଜର ବି'ତା ଲେଖା କେଉଁଠି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଯାଉଛି ବୋଲି ତାହାକୁ ନେଇ ତୁ ବଡ଼ ସାହିତ୍ୟିକ ହେବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛୁ । ହେଲେ ତୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧରେ ଭାବିଦେଖ ତ, ତୋ ଲେଖା ଉପରେ ମତାମତ ବା ଉତ୍ତରାଧିକାର କରିବା ତ ଦୁର କଥା ପ୍ରକାଶକମାନେ ଲେଖକର ସୌଜନ୍ୟ କରି ଖଣ୍ଡିତ ପଠାଉନାହାନ୍ତି ଯାହା ତୋତେ କିଣିବାକୁ ପଡୁଛି । ଆଉ ତୁ ବି ତ କେତେ ସାହିତ୍ୟାନ୍ୱେଷଣକୁ ଯାଇଛୁ । ଦେଖିଥିବୁ ଆୟୋଜକ ଲେଖକ ଜଣକ ନିଜ ପ୍ରକାଶିତ ବହି ଖଣ୍ଡକର ପ୍ରଚାର ପାଇଁ କିଛି ଉଦ୍ଦୋଚ୍ଚନା ଉତ୍ତର ଆୟୋଜକ କରୁଛନ୍ତି । ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଲେଖକ କିମ୍ବା ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଖୁସିରେ ଗଦଗଦ ହୋଇ କିଛି ଭାଷଣ ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ଲେଖକଙ୍କ ଠୁଁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବହି ଖଣ୍ଡକର ସାମାନ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ କେତେକଣ ଦିଅନ୍ତି ? କେତେକଣ ବା ପଢ଼ିବି ସେ ବହିକୁ ବୁଝୁଛି, ସାହିତ୍ୟ ଏ ମୁଗ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବସୁ । ହିଁ ତୋ ଭଲ ଲେଖକଙ୍କର ମନୋରଞ୍ଜନ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ମାଧ୍ୟମ । ତେଣୁ ଆଉଥରେ କହୁଛି ଏସବୁ ପାଗଳାମି ଛାଡ଼ି ଲେଖାଲେଖି ପଛରେ ଅଧିଆ ସମୟ ନଷ୍ଟ ନକରି ପଢ଼ାପଢ଼େ ଭଲ ଚାକିରି ଖଣ୍ଡିତ କେମିତି ପାଇବୁ ସେ କଥା ଚିନ୍ତା କର । ନଚେତ ଗପରେ ଆମ ବ୍ୟବସାୟ କେମିତି ଚାଲିବ ସେ ବିଷୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅର୍ଥ ସମୟ ବାହାର କରି ଦୋକାନରେ ଆସି ବସ ।

ଏଇ ମତାମତ ନେଇ ଘରେ ବାପ-ପୁଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା-ବିଚର୍ଚ୍ଚା ହୁଏ । ହେଲେ ସରୋଜର ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ନାଁ ଧରେନାହିଁ । ସୁରବାଳା ମଧ୍ୟ ପୁଅ ମନ ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଚାହୁଣା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । କେବଳ ସମୟ ଆସିଲେ ସବୁଠିକ୍ ହୋଇଯିବ ଭାବି ମନକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ ବସନ୍ତି ।

ପୁଅର ମତିଗତି ଦେଖି ତିନ୍ତାରେ ରହୁଥିଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣାକାନ୍ତ ବାବୁ । ଦିନେ ରାସ୍ତାରେ ବନ୍ଧୁ ଶଶାଙ୍କ ବାବୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ପାଇ ନିଜ ଚିନ୍ତା କଥା ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ । ଶଶାଙ୍କ ବାବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାକାନ୍ତଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ । ସେଇ କଲେଜ ଜୀବନରୁ ବୁଝିଲେ ମଧ୍ୟରେ ଘନିଷ୍ଠତା ରହିଛି । ସମୟ କ୍ରମରେ ପେଶାରେ ବ୍ୟବସାୟ ରହିଥିଲେ ବି ଅଚଳକ୍ରମେ ପୂର୍ବଭଳି ରହିଛି । ଶଶାଙ୍କ ବାବୁ ଏବେ ଗୋଟିଏ ବହିବିଦେଶୀୟ କମ୍ପାନୀର ଉପନିର୍ଦ୍ଦେଶକ । ପୂର୍ଣ୍ଣାକାନ୍ତ ବାବୁଙ୍କ ଠାରୁ ସରୋଜ ବିଷୟରେ ଶୁଣି ତାକୁ ତାଙ୍କ କମ୍ପାନୀରେ ଗୋଟିଏ ସୁଯୋଗ ଦେବା ଅଭିପ୍ରାୟ ନେଇ ଦିନେ ତାଙ୍କ ଘରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସରୋଜକୁ ସେ ପୁଣିଥରେ ତା ବାପାଙ୍କ ଚିନ୍ତା ବିଷୟରେ ବୁଝାଇଲେ । ସେ କହିଲେ, ତୋର ତ ପରୀକ୍ଷା ଦେଖି । ଆଜ୍ଞା ଆମର ଏଇ ବିକଳନେତ୍ର ବିଷୟରେ ମୋ ଅନୁଭୂତିକୁ କାହାଣୀଟିଏ କହୁଛି । ତୋ'ର ଭଲ ବୟସ ଥିଲା । ଦିନେ ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥିଲା ବେଳେ ଦେଖିଲି ଜଣେ କାରିଗର ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ପଥର ଖଣ୍ଡ ଉପରେ ବିଭିନ୍ନ ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣରେ କାମି ଗଢୁଛି । ତା କାମ ଦେଖି ମୁଁ ତକିତ

ରତନ କୁମାର ଶିଉଳି

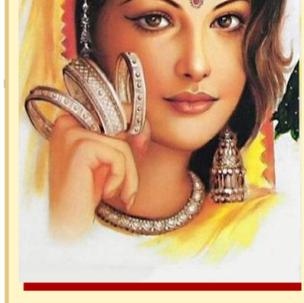
ରତନ କୁମାର ଶିଉଳି ଓଡ଼ିଆ ଗଳ୍ପ, ଅନୁବାଦ ଓ ଫିଚର ଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ଜଣାଶୁଣା ନାଁ । ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଓ ସାମାଜିକ ସମ୍ମାନକୁ ନିଜ ଲେଖନୀରେ ରୂପ ଦେବାକୁ ନିଜର ପ୍ରଥମ କାବ୍ୟ ମନେ କରୁଥିବା, ଗୋଟେ

ସରଳ, ନିରଫଳାତ୍ମ ମଣିଷ ତଥା ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନିର ଜଣେ ଶୁଭେଚ୍ଛୁ ତଥା ସାଗରିକା ପରିବାରର ଜଣେ ନିୟମିତ ଲେଖକ ଭାବରେ ପରିଚିତ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶିଉଳି ଆଉ ଇନ୍ଦ୍ରଜଗତରେ ନାହାନ୍ତି । ୧୯୪୫ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୫ ତାରିଖରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶିଉଳି ଗତ ଗତ ୧୨ ମଇ ୨୦୨୩ରେ ଲକ୍ଷ୍ନୌ ଠାରେ ପରଲୋକ ଗମନ କରିଛନ୍ତି । ଚାକିରୀରୁ ଅବ୍ୟାହତ ନେଇ ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ନୀରଫ ଯାଧକ ଭାବରେ ଜୀବନ ଜାଇଥିବା ରତନ କୁମାର ଶିଉଳିଙ୍କ ସହଧର୍ମିଣୀଙ୍କ ସମେତ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଓ ପୁତ୍ରବଧୂ ଏକମାତ୍ର ଜନ୍ମା ଓ ଜାମାତା ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଅମର ଆତ୍ମାର ସଦୃଶି ହେଉ, ଏତିକି ଆମର ଜାମନା ।

ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ପରିବାର

ଦେଖିବୁ । ନଚେତ୍ ଯେକୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଚାକିରି ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କଥା ଭାବିବୁ । କିନ୍ତୁ କଳା, ମୋର ତ ବିକଳନେତ୍ର ବା ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଅଭିଜ୍ଞତା ନାହିଁ ? ସରୋଜ ତାଙ୍କୁ କଥା ଶୁଣି ନିଜ ଅପାରଗତା ଜଣାଇଲା । ସେଥିପାଇଁ ତୋର ଚିନ୍ତା କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ମୁଁ ସବୁ ବୁଝାଇ ଦେବି । ନୂଆନୂଆରେ କିଛିଦିନ ହୁଏତ ଅପୂର୍ବତା ହେବ । ହେଲେ ଧରେ ଚେକନିକ ବୁଝିଗଲେ ସବୁ ସହଜ ମନେହେବ । ସରୋଜ ଠାରୁ ସମ୍ପର୍କିତ ପାଇ ଶଶାଙ୍କ ବାବୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ହୋଇ କହିଲେ । ତଥାପି ନିଜକୁ ସହଜ କରିପାରୁନଥିଲା ସରୋଜ । ତା ଦ୍ୱିପାଗ୍ରହ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ଶଶାଙ୍କ ବାବୁ ପୁଣି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ମୋର ମନେହେଉଛି ତୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଉପରେ ଭରସା କରି ପାରୁନାହିଁ । ତୋ ବାପାଙ୍କ ପାଖରୁ ଶୁଣିଛୁ ତୁ କୁଆଡ଼େ କାହାଣୀ ଲେଖୁ । ଆମର ଏଇ ବିକଳନେତ୍ର ବିଷୟରେ ମୋ ଅନୁଭୂତିକୁ କାହାଣୀଟିଏ କହୁଛି । ତୋ'ର ଭଲ ବୟସ ଥିଲା । ଦିନେ ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥିଲା ବେଳେ ଦେଖିଲି ଜଣେ କାରିଗର ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ପଥର ଖଣ୍ଡ ଉପରେ ବିଭିନ୍ନ ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣରେ କାମି ଗଢୁଛି । ତା କାମ ଦେଖି ମୁଁ ତକିତ

ଛୋଟ ଗପ ଚିରକୁଟ ଶ୍ରୀନିବାସ ସେଠା

ମୁଁ ତା'ର ରୋଷ ଛୋଟ ଭାଗ ଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ସେ ଟ୍ରକରେ ରଖୁଥିବା କିଛି ଜିନିଷ ହଠାତ୍ କମ୍ ପଡ଼ିଲେ ଦେଶ ମୋତେ କାଗଜର ଚିରକୁଟିଏ ଦେଇ ନିଜର ଦୂତ ଭଳି ପଠାଇ ଦିଏ ମିନି ଖୁଟି ମନୋହରି ଦୋକାନକୁ କିଣି ଆଣିବାକୁ । ମୁଁ ସେ ଚିରକୁଟ ଧରି ଦଉଡ଼ି ଯାଉଥିବା ସମୟରେ କାଣିଆଏ, ଚିରକୁଟର ଶେଷ ଆଇଁଚଟି ହିଁ କୁଳି ଚକୋଲେଟ, ଯେଉଁଟା କେବଳ ମୋ ପାଇଁ । ବେଳେ ବେଳେ ଦେଶ ମୋ ହାତରେ ପଇସା ଦେଇ ପଠାଏ ମିନି ଖୁଟି ବାକି ଖାତରେ ପଇସା ବନ୍ଦୁ ରୁଚି କରି ନାମ କାଟିଦେବାକୁ । ସେଦିନ ମିନି ଖୁଟି ମୋତେ ନିଜ ତରଫରୁ କୁଳି ଚକୋଲେଟ ପା'ତଟି ଦିଅନ୍ତି । ଏଇ ସବୁ କାରଣରୁ ଦେଶ ତା ଟ୍ରକ ଦେଖିବାର ଅଧିକାର ମୋତେ କେବଳ ଦେଇଥିଲା । ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଦେଶ କୁଳି ଜିନିଷ ଦେଖାଉନଥିଲା କେବଳ ପଶ୍ଚ୍ୟ ପାଇଡର, କୁଲ୍ମ, କାଜଲ ଓ ବେଲପଲିସକ୍ସ ଛାଡ଼ି । ମୁଁ ତା ପଶ୍ଚ୍ୟ ପାଇଡର ଡବାଟିକୁ ଯୋଗରେ ଚାପିଧରି ସବୁ ପାଇଡର ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ ବୋଲି ସେ ପାଇଡର ନେଇ ମୋ ମୁହଁରେ ଓ ବେକରେ ନିଜେ ଲଗାଇ ଦିଏ ।

ଯାଉଛି କାହିଁକି ? - 'କାହିଁକି ? ଏଠି ରଖିଲେ ତୋତେ ଏତେ ଭାରି ଲାଗୁଛି କାହିଁକି ? ତୋତେ ଆଜିକାଲି କେହି ଶିଖାଇଛନ୍ତି ନା କ'ଣ ଦେଶ ଟ୍ରକ ନ ରଖିବାକୁ ଏ ଘରେ ?' ବୋଲି କିଛି କହୁନଥିଲା, କେବଳ ଆମ ଦୁଇଜଣଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ମୁହଁକି ହସୁଥିଲା । - 'ମୋତେ କିଏ କାହିଁକି ଶିଖାଇବ । ଆଉ । କିନ୍ତୁ ତୁ ଶାଶୁ ଘରକୁ ଗଲାପରେ ଏକ୍ସପ୍ରିଆ ଥିବା ବେଳେ ସେ ଟ୍ରକ ଖୋଲି ବୋଉ ଖାଲି କାରେ । କ'ଣ ରଖିଯାଇଛୁ ତୁ ସେ ଟ୍ରକରେ କେକାଣି ।' ବାସ, ସେତକ କଥା ଶୁଣି ସେ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଆଉ ସମାଜେ କିଏ । ଖାଲି ତ କାହିଁକି । ଦୁଇଜଣ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଧରି କାହିଁକି । ଯେମିତି ଏ କାହାଣୀ ଖେଳ ହେବନି । ବାପା ସେଥିପାଇଁ ଠିକ୍ ସେ ସମୟରେ । ମୁଁ ଖୁଖୁଖୁ ଧରି ଛିଟା ହୋଇଥାଏ । ଦେଶ ଓ ବୋଉକୁ ସେମିତି ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖି ବାପା ମୋତେ ବିଧା ଅନେକଲେ । ମୁଁ ଯେ ଏ ନାଟର ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ସେତକ କେହି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଘର ବାଟକୁ ଯାଇ ଆୟତ୍ତ ଛାନ୍ଦରେ ବସି ଗତିଆ ଭିତରେ ପାଣିକୁ ଚୁଲୁଚା ଚୁଲୁଚା ଚୁଲୁଚା ଫିଙ୍ଗୁଥିଲି ଆଉ ଦେଖୁଥିଲି ଖପରାଟି କେତେ ଧର ଭଠି ପଡ଼ି ପାଣିରେ ବୁଡୁଛି । ସେଇତା ମୋ'ର ଓ ଦେଶର ପୁରୁଣା ଖେଳ । ଦେଶ କଥା ମନେ ପଡି ମନ ଖରାପ ହେଲେ ମୁଁ କେବେ କେବେ ସେ ଖେଳ ଏବେ ଏକ୍ସପ୍ରିଆ ବେଳେ ଆଉ ସେ ଖେଳ ଏକା ଧରକରେ

ପାଣିରେ ବୁଡିଯାଏ । ଏବେ ଦେଶ ତା ଶାଶୁ ଘରେ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତ । ଦେଶ ଆଉ କିଛିରେ ଅଳି କରେନି । ତା ଅଳି ଶୁଣିବାକୁ ବାପା ବୋଉ କେହି ଏ ଦୁନିଆରେ ନାହାନ୍ତି । ଦେଶର ସେଇ ଛୋଟ ଟ୍ରକ କିନ୍ତୁ ଏବେ ବି ଅଛି । ତା ଭିତରେ ବସ ଅଛି ତା କୁଆଁରୀ ବେକର ଅଳି, ରାଗ ରୁଖା । ସେ ଟ୍ରକ ମୁଁ କେବେ କେବେ ଖୋଲେ । କିଛି ପୁରୁଣା ଚିରକୁଟ ଟ୍ରକର ସବାଡ଼କକୁ ଖସି ପଡିଥାଏ । ସେ ଚିରକୁଟ ହାତରେ ଧରିଲେ ସମୟରେ ହଳି ଯାଉଥିବା ସୁଟିର କୁଳି ଚକୋଲେଟର ମିଠା ବାପାଟିଏ ପୁଣି ପବନରେ ପହଞ୍ଚି ଥାଏ । ସେହି ପୁରୁଣା କାଞ୍ଚି ବରହମପୁରୀ ଶାଢ଼ି ଏବେ ବି ଅଛି । ତାକୁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଖୋଲି ପାରେନା । ସେ ଶାଢ଼ି ଖୋଲି ଧରିଲେ ଝଣି କରି ଖସିପଡେ ବୋଉ ଆଖିର ପୁରୁଣା କିଛି ଲୁହଗୋପା ଆଉ ମୋ ଆଖୁରୁ ତାକା ତାକା ଲୁହଧାର । ♥ ରେଲ ମିନାର , କୋକେସ୍ କୋର୍ଟ ରୋଡ, କଲିକତା - ୭୭

ମୋ ଦେଶ ଖୁବ୍ ଛୋଟ ବୟସରୁ ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧେ । ଆମ ଗାଁରେ ତା ବୟସର ସବୁ ଝିଅମାନେ କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧୁଥିଲି । ମୁଁ ବିନା ଦେଶ ପାଖରେ ରେଣୁ ଥିଲି ସେ କିନ୍ତୁ ବହୁତ ରୋଷୁ ଥିଲା ବାପା ବୋଉଙ୍କ ପାଖରେ । ଦେଶ ରୁଖିଲେ, ବାପା ତାକୁ କହନ୍ତି, 'ଠିକ୍ ଅଛି, ତୋ ପାଇଁ ଏଥର ବଜାର ଗଲେ କାଞ୍ଚିବରହମପୁରୀ ଶାଢ଼ି ନେଇ ଆସିବି ।' ଅପା ସେ ଶାଢ଼ିକୁ ବହୁତ ପସନ୍ଦ କରେ । ଦେଶର ଗୋଟିଏ ସିକ୍ସେଟ ଛୋଟ ଟ୍ରକ ଥିଲା । ତା ଭିତରେ ସେ ସବୁ କିଛି ରଖି ଦେଉଥିଲା । ତା ଭିତରେ ଥିଲା ବାପା ଆଣି ଦେଉଥିବା ଶାଢ଼ି । ସେଇ ଟ୍ରକ ଦେଶ କେବଳ ମୋତେ ଛାଡ଼ି କାହାରିକୁ ଦେଖାଉନଥିଲା । ମୋତେ ଦେଖାଇବାର ଦୂରଟି କାରଣ ଥିଲା, - 'ଦେଶଲୋ ! ତୋ ପୁରୁଣା ଟ୍ରକ ଯିବା ସମୟରେ ତୋ ସାଙ୍ଗରେ ଶାଶୁଘରକୁ ନେଇ

ଦେଶର ଗୋଟିଏ ସିକ୍ସେଟ ଛୋଟ ଟ୍ରକ ଥିଲା । ତା ଭିତରେ ସେ ସବୁ କିଛି ରଖି ଦେଉଥିଲା । ତା ଭିତରେ ଥିଲା ବାପା ଆଣି ଦେଉଥିବା ଶାଢ଼ି । ସେଇ ଟ୍ରକ ଦେଶ କେବଳ ମୋତେ ଛାଡ଼ି କାହାରିକୁ ଦେଖାଉନଥିଲା । ମୋତେ ଦେଖାଇବାର ଦୂରଟି କାରଣ ଥିଲା, - 'ଦେଶଲୋ ! ତୋ ପୁରୁଣା ଟ୍ରକ ଯିବା ସମୟରେ ତୋ ସାଙ୍ଗରେ ଶାଶୁଘରକୁ ନେଇ

ଆଲୋଚନା

ସମୟର ମୂଲ୍ୟ ଦିଏ ସୁଖ ଓ ସମୃଦ୍ଧି

ବିଚିତ୍ରାନନ୍ଦ ପ୍ରଧାନ

ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନ କାଳ ସୀମିତ । ସମୟର ଗତି ଅତି ଦ୍ରୁତ । ମହା ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟ କାହାରି ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରେ ନାହିଁ । ସମୟ ଆମର ଅନୁକରଣୀ ନୁହେଁ, ଆମକୁ ସମୟର ଅନୁକରଣୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ ପ୍ରବାଦ ଅଛି “ସମୟ ଓ ସ୍ତ୍ରୋତ କାହାରି ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରେ ନାହିଁ । ଆମ ମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟରେ ସମୟର ମୂଲ୍ୟ ଯେ କେତେ ବେଶୀ, ତାହା ବିବେକୀ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ କେବଳ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ପାରିବେ । ଅତୀତ ଯୁଗରେ ଲୋକମାନେ ଦିନରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ରାତ୍ରାକାଳରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖି ସମୟ ଜାଣି ପାରୁଥିଲେ । ନିଜର ଛାଇ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ଦିନରେ ସମୟ ଅନୁମାନ କରୁଥିଲେ । କାଳକ୍ରମେ ବିଜ୍ଞାନର ସହାୟତାରେ ସମୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଘଣ୍ଟାର ଉତ୍ତାପନ ହେଲା । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଛାତ୍ର ମାନେ ଘଣ୍ଟା ଦେଖି ସ୍କୁଲକୁ ଯାଉଥିଲେ ଓ ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ମାନେ ଠିକ୍ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଘଣ୍ଟାର ସହାୟତା ନେଉଥିଲେ । ସକାଳରେ ଶବ୍ଦାତ୍ୟାଗ, ବିଦ୍ୟାଳୟର ଭୋଜନ ଓ ଶୟନ ଯଥା ସମୟରେ ସଂପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଘଣ୍ଟା ଆମକୁ ସମୟ ସୁଚକ ଦିଏ । ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ଓ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଶେଷ କରିବା ଉଚିତ ଅଟେ । ଏହା ହିଁ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତତା, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆକସ୍ୟର ବଶବର୍ତ୍ତୀ, ସେ କେବେ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟର ସମ୍ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଷ୍ଠା ଓ ଦୃଢ଼

ମନୋବଳ ରହିବା ଦରକାର । ସମୟର ସର୍ବ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ବାର ଯାଦ ଅଭାବ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତାହା କ୍ରମଶଃ ନିଜ ପ୍ରକୃତିର ଅଜ୍ଞାତ ହୋଇଯିବ, ଆଉ କୌଣସି କଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଅସୁବିଧା ଅନୁଭୂତ ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର କଥା କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସମୟର ଅପବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜର ଶକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । ନିଜର ଆତ୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆତ୍ମବଳ ହରାଇ ବସୁଛନ୍ତି । ଜୀବନକୁ ସରସ ସୁନ୍ଦର କରିବା ପାଇଁ ସମୟକୁ ବୁଝିବା ଯିବାକୁ ନ ଦେବା ଆମମାନଙ୍କର ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ । ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବା ପାଇଁ ଯେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ସୁଗୁଣ ଆବଶ୍ୟକ ତତ୍ତ୍ୱଧର ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତତା ଅନୁଭବ । ଏହା ଆମମାନଙ୍କର ବହୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ । ସଞ୍ଚିତ ସମୟରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ଓ ଧନ ଅର୍ଜନ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୁଏ । ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନ ଯାତ୍ରାରେ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତତା ପାଳନ କଲେ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅତୁଟ ରହେ । ଠିକ୍ ସମୟରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ସୁଖ ଓ ସମୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରେ ଓ ତାହାର ଜୀବନ ଧନ୍ୟ ହୁଏ । କୃଷି ଓ ଶିଳ୍ପ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରାଗଲେ ଗୁରୁତର ଶକ୍ତି ସହିବାକୁ ପଡିବ । ଶ୍ୟାମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ କଳସେଚନ ଓ ସାର ପ୍ରୟୋଗ ନ କରାଗଲେ କୃଷକର ବହୁ ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । ଭୋଜନ ଓ ଶୟନ ସମୟାନୁସାରେ ନ କରାଗଲେ କ୍ରମଶଃ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ହାନି ଘଟିଥାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ରୋଗ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟ ଅକାଳରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥାଏ । ସମୟର ସମ୍ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ନକଲେ କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମନୁଷ୍ୟର ଦକ୍ଷତା ହ୍ରାସ ପାଏ । ସମୟ ମୂଲ୍ୟବାନ ଏହାର ଅପବ୍ୟବହାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ମଣିଷ ଦୁଃଖ ପାଏ, ମାନସିକ ସ୍ଥିରତା ହରାଇ ଥାଏ । ନିଜର ମନବଳ କ୍ରମଶଃ କମିଯାଏ । ନିଜେ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ । ମନବଳ ଓ ନୈତିକ ଶକ୍ତି ଅଭାବରୁ ସେ ଦୁଃଖ ଓ ଅଶାନ୍ତିରେ କାଳକ୍ରମେ ପଡିବ । ସେହିଭଳି ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେଲେ ସମାଜର ଅଧଃପତନ ଘଟେ ଓ ଦେଶର ପ୍ରଗତି ଓ ବିକାଶ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ବଡ଼ ବଡ଼ ଯୋଦ୍ଧା ଶାସକ, ରାଜନୀତିଜ୍ଞ ଓ ପଣ୍ଡିତମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତ ମୂଳକରେ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତତାକୁ ଭି ରୂପେ ସ୍ୱାପନ କରିଥିଲେ । ମହାବୀର ଆଲେକଜାଣ୍ଡାର, ନେପୋଲିୟନ ବୋନାପାର୍ଟ ପରି ବୀରମାନେ ସମୟର ମୂଲ୍ୟକୁ ପ୍ରଧାନ ନୀତି ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ବଡ଼ ବଡ଼ ଯୋଦ୍ଧା

ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତତା ବଳରେ ସମୟ ବାହାର କରି ବ୍ୟବହାର କରି, ସାହିତ୍ୟ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ପାରୁଥିଲେ । ଆମ ଦେଶର ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉନ୍ନତ ଚିନ୍ତା ଚିତ୍ତରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତ ମୂଳକରେ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତତା, ଦୃଢ଼ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟମ ମୂଳକ କର୍ମ ପ୍ରଦାୟ ରହିଛି । ମହାତ୍ମାମହାତ୍ମାଙ୍କ ଅପସର ସମୟରେ ଅରଗରେ ପୂଜା କାନ୍ଦୁଥିଲେ । ଗାନ୍ଧିଜୀ ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାର ନେତାଳାଠାରେ ଏକ ଉଦ୍ୟାନରେ ନିଜର ସହକର୍ମୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସମୟ ଦେଇ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଉଦ୍ୟାନ କର୍ମମାନ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଅଭାବ୍ୟ ବଳରେ ସେ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତତା ହୋଇ ନିଜ ଆଦର୍ଶରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରି ପାରିଥିଲେ । ଠିକ୍ ସମୟରେ ନିଜର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତତା ଏକ ଆଦର୍ଶ । ଏହାଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟର କୌଣସି ସମୟ ବୃଥା ଯାଏ ନାହିଁ । ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତତା କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସେତିକି ନୁହେଁ । ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଓ ପ୍ରଶାସନିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଅଛି । ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଓ ପ୍ରଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ କର୍ମଚାରୀ ମାନେ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତତା ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାମ୍ୟ, ସହର ଓ ରାଜ୍ୟରେ ସମୃଦ୍ଧି ଓ ବିକାଶ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ।

♥ ସେକ୍ଟର-୯, ସି.ଡି.ଏ କଟକ, ମୋ: ୯୯୩୭୨୨୪୦୮୫

ଶିଳ୍ପ ସାଧନା ସଙ୍ଗୀତ ସାଧନା

ମହମ୍ମଦ ବାସୁମୁଖ ମିଠେଲ ପ୍ୟାକେଟଟି ଧରି ବୋକାଳରୁ ଝଟ ବେଗରେ ବାହାରି ଆସିଲା ତ୍ରିଶା । ବୋଧହୁଏ ସେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ଉତ୍ସାହ ହେଉଥିଲା । ବରିଷ୍ଠ ପରିଚାଳିକା ପାହ୍ୟାକୁ ଚା'ର ପଦୋନ୍ନତି । ଦାମିକା କାନ୍ଦ, ବିରାଟ ବଜାଳା ସାଙ୍ଗକୁ ଫୋନ । ସବୁକିଛି ଲୋଭନୀୟ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇ ଦେବେ ନାମକାଦୀ ବହୁରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କମ୍ପାନୀ । ତା' ଛଡା ମାସିକ ମୋଟା ଅଳକ ଦରମା ମଧ୍ୟ । ଖାଲି ତ୍ରିଶାକୁ ନହୁଁ, ପୂରା ପରିବାର ସବୁକୁ ଏହାର ଶ୍ରେୟ ଯିବ ସେପାଇଁ । ତ୍ରିଶା ପରିବାରର ଖୁସି ଆନନ୍ଦ ନିମନ୍ତେ ସେ ଯେକୌଣସି ସକାରାତ୍ମକ ଖବରକୁ ବାଲିଯାଉପାରେ, କିଛି ବି କରିପାରେ ସେଥିପାଇଁ । ତେବେ କାହିଁକି କୋଟାଣି ଅତୀତ ତା' ବିଚାରଧାରା ଉପରେ ଲାଗାମ କଷ୍ଟାଗଲା । ତ୍ରିଶା କ'ଣ ସୁରାଜ ସହିତ ହାତକୁ ଦି ହାତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଯଦି ଶୁଣୁର ଘର ଲୋକେ ସପାସପା ମନା କରିଦିଅନ୍ତି ତା'ହେଲେ ତା' ସୁନେଲି କ୍ୟାରିୟରକୁ ଜଳାଂଜଳି ଦେବାକୁ ପଡିବ । ତ୍ରିଶା ଘରେ ପଢ଼ିପଢ଼ିଲା ପରିବନ । ତ୍ରିଶା ଆଡ଼େ ମୁହଁ ଦୁଲାଳ ମାଆ କହିଲେ- ଆଲୋ ଝିଅ, ଚଂଚଳ ସକଳାକ ହୋଇ ତୟାର ହୋଇଯା, ଏତେ ଭାବୁଛୁ କ'ଣ ଯେ ! ସେମାନେ ପରା ଏଠିକି ଆସିବେ ତୋତେ ଦେଖିବା ଲାଗି । ସୌମ୍ୟକାନ୍ତ ସୁରକାକୁ ସବୁଠାରୁ ନୟନରେ ଦେଖି ତ୍ରିଶାକୁ ଲାଗିଲା ମୁହଁରେ ରୋକଠୋକ ମନା କରିଦେଲେ ବଡ଼ ମୁସ୍କିଲ ବ୍ୟାପାର ହୋଇଯିବ । ତୁପତପ ତଳକୁ ମୁହଁପୋତି କଣ ସବୁ ଭାବୁଥିଲା ବେଳେ ସୁରାଜର ପାଟିଗଳ ଶୁଣି ପ୍ରକୃତିଗୁ ହେଲା ତ୍ରିଶା । ସୁରାଜ କହୁଥିଲା-ଯଦି ପରିବାରର ବୟୋକ୍ୟେଷ୍ଟମାନେ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ ତ୍ରିଶା ସହିତ ଏକାନ୍ତରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବାକୁ ଅଗ୍ରହ କରିବି । ସହର୍ଷ ଅନୁମତି ମିଳିଗଲା ସୁରାଜକୁ । ତ୍ରିଶା ଗମ୍ଭୀର । କୋଠର ଭିତରେ ପଶୁ ପଶୁ ସୁରାଜ କହି ପକାଇଲା - ସତରେ ବିଶେଷ କିଛି କିଛି ଲାଭୁନି ମତେ । ତମେ ମୋତେ ଅଛରର ଅବ୍ୟକ୍ତ କଥା ବିନା ଦ୍ୱିଧାରେ ପ୍ରକାଶ କରିପାର । ତ୍ରିଶା ତତସ୍ତୁ ହୋଇ ସକଳ ସୁନ୍ଦର ସୁରାଜ ସାମନାରେ ପେଶକଲା । କରୁଣ ସ୍ୱରରେ କହିଲା -ଏବର କନ୍ୟାରତ୍ନ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ତାପ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ସାରା ପରିବାର, ସେବା ପରି ସମାଜ... ସୁରାଜ ମଝିରେ କଥାକାଟି କହିଲା - ଉଭୟ ଝିଅ-ପୁଅ ଗପଗ୍ରସ୍ତ । ହେଲ ମୋ କଥା ଦେଖ, ଘରେ ଆମର ଅତ୍ୟାଚାର ସମ୍ପତି, ଚାକରବାକର ଖଂଜା ହୋଇଛନ୍ତି । ବାଟିବାଟି ବିଲବାଟି, ଦୋକାନ କାରଖାନା ସବୁକିଛି ସାଧନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆମ ଘର । ସାତ ପିଠି ବସି ଖାଇଲେ ବି ସରିବନି । ମୁଁ ସଙ୍ଗୀତ ଅନୁରାଗୀ । ମୁଁ ଏକାନ୍ତ ଭାବେ ସମର୍ପିତ ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରତି । ଏକାଧିକ ଭବ୍ୟ ସଙ୍ଗୀତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଷଣରେ ସକ୍ରିୟ ଭାଗନେଇ ମୁଁ ଭୃତ୍ୱିଭୃତି ପ୍ରଶଂସା ସାଉଁଟିଛି, କରତାଳିରେ ମଂତ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହୋଇଉଠିଛି ମୋ ସୁଲଳିତ ସୁମଧୁର ଗାୟନରେ, ସଙ୍ଗୀତର ସ୍ୱର ମୁହଁନରେ । କିନ୍ତୁ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କ କହିବା କଥା ହେଲା ବଡ଼ ତ୍ରିଶା ସାଧକ କରି ବହୁରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଆଇଡି କମ୍ପାନୀରେ ଚାକିରି କର, ମାସିକ ପକେଟଫୁଲା ଦରମାରେ । ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରତି ଆବିଷ୍କାର ରହିଲେ ବିବାହଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରୋପୋଜଲ ବିନିପାରିବ ନାହିଁ । ଏଣୁ ମୁଁ ଏଭଳି ଜଣେ ଝିଅକୁ ଆପଣାଉନାହିଁ ତାହା ଯିଏକି ମୋ ମନରେ ବୁଣିଥିବା ସୁନେଲି ସୁପ୍ରୀୟ ସାକାର କରିପାରିବ ଏବଂ ମତେ ବି ସଙ୍ଗୀତ ସାଧନା କରିବାକୁ ବଶେଷ ଉତ୍ସାହ କରୁଥିବ ଅବଶ୍ୟକ ବାମ୍ବଣ୍ୟ ଜୀବନ ପଦାର୍ଥ । ଏଭଳି କୌଣସି ପାତ୍ରୀ ତୁମ ନକରେ ଅଛି ଯଦି ଆନନ୍ଦାସରେ କହିପାର । ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ କେବଳ ହିଁ ବୋଲି କହି କଳକଳ ହୋଇ ଚାହିଁଥିଲା ତ୍ରିଶା । ସୁରାଜ ବିଶୁଥିଲା ତ୍ରିଶାର ସକଳ ଆଖି ହଲକରେ । ସମିତି ତ ସେ କେବେ ଭାବି ନ ଥିଲା !!

♥ ପ୍ରାକ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ ଶାସନ ସଚିବ, ଓଷାର ସିଡି, ଲକ୍ଷ୍ମୀସାଗର କେନାଲ ରୋଡ, ଭୁବନେଶ୍ୱର (ମୋ) ୯୪୩୮୩୩୨୧୩

କଲମ ଆଉ ଉନକା ଜୟ ବୋଲି ଯୋ ଚଢ଼ ଗୟେ ପୁଣ୍ୟ ବେଦା ପର ଲିୟେ ବିନା ଗରଦନ କା ମୋଲି, ସାକ୍ଷୀ ହେଁ ଜିନକା ମହିମା କେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ଭୃଗୋଲ, ଖଗୋଲ କଲମ ଆଉ ଉନକା ଜୟ ବୋଲି ... - ରାଷ୍ଟ୍ରବି ଶ୍ରୀ ରାମଧାରୀ ସିଂହ 'ବିନକର' ପେଣ୍ଡାଓଡ଼ କାଶ୍ୟର ମହାନାୟକ ଦୀପକ ରଂଜନ ମିଶ୍ର (ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଜୀବନ ଚରିତ)

|| ବୀର ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଗଡ଼ବାଲା - ୮ ||

ରମାଦୀ ଓ କାନ୍ଦ-ବାଗଦାଦ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ମେସୋପୋଟାମିଆରୁ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ବାଟାଲିୟନକୁ ଭାରତ ଫେରିବାକୁ ଆଦେଶ ହୁଏ । ସେମାନେ ବସରା ଆସି ସେଠାରୁ କାହାଳ ଚଢ଼ି ସାତଦିନର କଳୟାତ୍ରା ପରେ କରାଚୀରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେଇଠୁ ଗଡ଼ବାଲା ପଲଟଣ ଆସିବି ତେରାତୁନ । ତାଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରେ ଅସାମାନ୍ୟ ବୀରତ୍ୱ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେଉ ମେଖାଲି ମିଳିଥାଏ । କେତେକଣ ପାଉଥାନ୍ତି ଭିକୋରିଆ କୁସ୍ । ତେଣୁ ଇଂରେଜମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଗଡ଼ବାଲା ରାଜପଲ୍ଲୀର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି 'ରଂଧଲ ଗଡ଼ବାଲା ରାଜପଲ୍ଲୀ' କରିଦିଅନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କୁ ଲେନ୍ଦୁଡୋନ ସେନା ଛାଉଣୀରେ ନୂଆ ପିଲାଙ୍କୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଏ । ଖାଲ ଖୋଲିବା, ଚନ୍ଦ୍ର ଚାଣିବା, ରାକ୍ଷାରେ କବଚକ ହୋଇ ମାର୍ତ୍ତୀ କରିବା, ବହୁଳ ଚାଳନା ଇତ୍ୟାଦି ସେ ସ୍ଥଳ ମନଯୋଗର ସହ ପିଲାଙ୍କୁ ଶିଖାଇବାରେ ଲାଗିପଡ଼ନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଛାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦ୍ୟାରେ ପାରଙ୍ଗମ ହେବା ଦେଖି ଅଧିକାରୀ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ଉପରେ ଭାରି ଖୁସି ହୁଅନ୍ତି । କିଛିମାସ ପ୍ରଶିକ୍ଷକର ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ମସେରୀ (ବହୁଳ ସମ୍ବଳୀୟ) କୋର୍ସ କରିବା ପାଇଁ ପଞ୍ଚମିତ୍ତ ପଠାଯାଏ । ସେଠି କୋର୍ସ କଲାବେଳେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ଘଟଣା ଘଟି ଥିଲା । ଦୁଃଖର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହେବା ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଆନ୍ତି ଦୁଲିବାକୁ । ହାବିଲଦାରଙ୍କର ଗୋଟେ ବିବାହଯୋଗ୍ୟ ଝିଅ ଥାଏ । ସେ ପୂର୍ବେ ତା' ବାପାମା'ଙ୍କ ସହ ସେନାଛାଉଣୀରେ ବି ରହୁଥିଲା ଯେଉଁଠି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ କାମ କରୁଥିଲେ । ହାବିଲଦାର ଅନେକ ଦିନ ପରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଥିଲେ କହନ୍ତି, “ଚନ୍ଦ୍ର, ତୁମ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ଖବର ଶୁଣି ଭାରି ଦୁଃଖ ଲାଗିଲା । ବିପତ୍ନୀଙ୍କ ଜୀବନ ଭାରି କଷ୍ଟଭାଗ୍ୟ । (ନିଜ ଝିଅ ଆଡ଼କୁ ଆଖିକୁ ଦେଖାଇ) ଯା'କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଯାଅ । ଇଏ ତୁମର ଶାଳୀ ।” ଗୋଟେ ଛୋଟ ଝିଅ ସହିତ ଜବରଦସ୍ତି ବିବାହ କରିଦେଇଥିବାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ମନ ଭଲ ନଥାଏ । ବହୁଳ କଥା ତାଙ୍କ ମନକୁ ବେଶ୍ ପାଉଥାଏ । ଦୁଇବନ୍ଧୁ ଶୁଣୁର-କୋର୍ସ ସମୟରେ ବାଣି ହେବାକୁ ସ୍ଥିର କରନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଘରକୁ ଫେରି କାହାଳୁ କିଛି ନକହି ନିଜ ବିବାହ ଆୟୋଜନରେ ଲାଗିପଡ଼ନ୍ତି ।

ଘର ସାମୁଦ୍ରେ ବାଜା ବାଜିବା ଆରମ୍ଭ ହେବାରୁ ବାପା କ'ଣ ହେଉଛି ବୋଲି ପୁଅକୁ ପଚାରେ । ପୁଅ କାହାକୁ କିଛି ନକଣା ନିଜେ ନିଜେ ଝିଅ ଠିକ୍ କରି ବିବାହ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିବା ଓ ବାଜା ବାଜିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କଥା ବାପାକୁ ମଧ୍ୟ କହି ନଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେ ଭୀଷଣ ରାଗିଯାଆନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ କିଛି ନଶୁଣିଲା ଭଳି ନିଜ ସାଙ୍ଗସାଥୀଙ୍କ ସହ ସାତପଞ୍ଚିଯାଆନ୍ତି କନ୍ୟାଘରେ । ହେଲେ ଫୌଜା ଜୀବନରେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି କାହିଁ ଯେ । ବାହା ଦେବାରେ ବସିଥିବା ବେଳେ, ପଲଟଣରେ ଆସି ଭୂତର ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଖବର ଆସି ପହଞ୍ଚେ । ରାତିରେ ବିବାହ ସାରି ଭୋର ସକାଳୁ ସେ ଲେନ୍ଦୁଡୋନ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ସେଇଠି ପହଞ୍ଚି ହାବିଲଦାର ଶୁଣୁରକୁ ଠିକି ଲେଖି ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଯେତେ ଶାନ୍ତ ସମ୍ଭବ ସେନାଛାଉଣୀ ପଠାଇ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପାଇଁ । ସହାରନପୁର ଷେସନ୍‌ରେ ନିୟୁତ ହାବିଲଦାର ହୁଟିରେ ଯିବାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କୁ ସେଠିକୁ ଯାଇ ହାବିଲଦାର କାମ କରିବାକୁ ହୁକୁମ୍ ହୁଏ । ସେଠାରେ ହାକିମରେ ଦୁଇଜଣ ବୃଦ୍ଧ ରାଜନୈତିକ ବିଦ୍ୟା ଥାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହିତ କେହି କଥା ନହେବାରୁ ଆଏ ଶକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ପ୍ରଥମ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଆସିବା କଥା ନହେଇ ନିଜ କାମ କେତେକ ଦିନ ଚାଲି ଦେଇ, ପଲଟଣରେ ଆସି ସେଭଳି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଚିତ୍କେ ଖରାପ ଲାଗେ । ସେ ଭାବନ୍ତି, ଏମାନେ ବି ତ ଆମରି ଦେବର ଲୋକ । ତାଙ୍କ ସହ କଥା ହେବାରେ ଅସୁବିଧା କ'ଣ ଅଛି ଯେ ? କଥା ବି'ପଦ ହେଲେ କ'ଣ ପାପ ହୋଇଯିବ ? ସେ ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ପଚାରେ, “ବୁଢ଼ାବାବା, ଏଇ ବୟସରେ ଆପଣମାନେ ଏଇଠି କେମିତି ବସା ହେଲେ ? ସରକାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଫାଇଲରେ ଯେଉଁ ଲେଖା ହୋଇଛି ତାହା କ'ଣ ସତ ? ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ମୋତେ ତ କାହିଁ ଆସିବି ବିଶ୍ୱାସ ହେଉନି ।” ପୁଣି ବୁଝାଇବା ଭଙ୍ଗାରେ କହନ୍ତି, “ଇଂରେଜୀ ଶାସନରେ କେତେ ଶାନ୍ତି ଅଛି ଦେଶରେ ଦେଖନ୍ତୁ । କଣ ପାଖରେ ଯାହା ବି ପଇସା ଆଉ କେହି ଛଡ଼େଇ କରି ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଇଂରେଜ ଆମକୁ ଦେଲେ, ତାଳ, ଚାଉ, ଚାଷରଖାନା ଆଦି କେତେକ ସୁବିଧା ଦେଇଛନ୍ତି । ନ୍ୟାୟ ନିଶାପ ପାଇଁ କେତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅବାଳତର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ।” ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତ ଭାବେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ସବୁକଥା ଶୁଣିବା ପରେ ତାଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ କହନ୍ତି, “ଦେଖ ବାବୁ, ମୋ ପୁଅ ବି ତୁମ ଭଳି ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାରେ ଅଛି । ତେବେ ସେ ଯଦି ତୁମ ବୁଢ଼ା ବାପାଙ୍କୁ ଏମିତି ଆଶି ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିବ ତେବେ ତୁମକୁ ଖରାପ ଲାଗିବ କି ନାହିଁ ? ଏହାର ବିବେଶା ସରକାର । ଆମମାନଙ୍କ ଭିତରେ କହଳ ଥିଆରେ ଏମାନେ ଲାଭବାନ ହେବା ସହ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ହାତପୁଠାରେ ରଖିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ, ଦୁନିଆଁର ସବୁଠି ଇଂରେଜ ଶାସନ ନାହିଁ । କାପାନ, ଚାନ୍, ତୁର୍କୀ, ରଷିଆ ଆଦି ଅନେକ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦେଶ ଅଛି । ସେମାନେ ଇଂରେଜଙ୍କ କବଳରେ ନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦେଶରେ ତାଙ୍କ ନିଜର ସରକାର ଅଛି । ସେଇଠି ବି ତ ରେଳ, ଚାଉ, ତାଳ, ତାକରଖାନା ଇତ୍ୟାଦି ଅଛି । ଏଠି ଯଦି ଇଂରେଜଙ୍କ ଶାସନ ନଥାନ୍ତା ତେବେ ଆମେ ସେସବୁ ବନେଇ ନିଅନ୍ତେ । ମୁଁ ଅନୁଯାୟୀ ଲୋକ ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସୁବିଧା ଆପେ ଆପେ କରିଥାଆନ୍ତି । ଇଂରେଜମାନେ ତାହା କରି ଯଦି ଆମ ଉପରେ ଦକ୍ଷା ଦେଖାଉଛନ୍ତି ବୋଲି ତୁମେ ଭାବୁଛ ତେବେ ତାହା ଭୁଲ । ତାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାମ ପଛରେ ସ୍ୱାର୍ଥ ଛପି ରହିଛି । ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଏଠାରୁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଛୁଟି ସେମାନେ ବୋହି ନେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଦେଶକୁ । ଆମ ପିଲାଙ୍କୁ ନେଇ ସେଇଠି ତାଙ୍କ ସୁଖଭୂମିରେ ନିଆଁକୁ କିଲକି ଠେଲି ଦେଉଛନ୍ତି ଦେଖ । ଆଉ ଏଇ ଯେଉଁ ତାକରଖାନା କଥା କହୁଛ ବେଳେ କ'ଣ କି ? ଇଂରେଜୀ ଔଷଧ ବିକିବାରେ ଗୋଟେ ଗୋଟେ ଏକେନୁ ପରା ।” ତାଙ୍କ କଥାକୁ ଆଉ ଚିକିଏ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ଲଢ଼ୁବ୍ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରସାଦ ସିହ୍ନାଙ୍କ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରସଙ୍ଗ, କାଳିଆନାବାଲା ବାବୁ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ତଥା ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ବିଷାକ୍ତରେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କୁ ବୁଝାନ୍ତି । ଚିକିତ୍ସା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସେଇ ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ଗଭୀର ମନଯୋଗର ସହ ଶୁଣନ୍ତି ତାଙ୍କ କଥା ସବୁ । ଏସବୁ ଶୁଣି ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଯେମିତି ଗୋଳମାଳ ହୋଇଯାଏ । ଏତେଦିନ ଯାଏ ସେ ତ କାହିଁ ଏସବୁ ବିଷୟରେ ଆସିବି ତିକ୍ତା ହିଁ କରି ନଥିଲେ । ଘନ ଅଧକାର ଭେଦି କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ଯେମିତି ଧାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ପଶିଆସୁଛି ସେଇଭଳି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ । ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଯାହା ଯାହା କହିଯାଆନ୍ତି ସେସବୁକୁ କିଛି କିଛି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ରହିଗଲେ ବି ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଧାରଣା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଯାଏ ଯେ ଏମିତି ଅନେକ କିଛି ଅଛି ଯାହା ଇଂରେଜମାନେ ଆମ ଭାରତୀୟଙ୍କ ପାଖକୁ ଛୁଟେଇ ରଖିଛନ୍ତି । ଏସବୁ କଥାକୁ ଅଣଦେଖା ନକରି ଆମେ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । ସହାରନପୁରରେ ତାଙ୍କର ବୃତ୍ତି ସରିଯିବା ପରେ ସେ କୋଟ୍‌ପୁର ବେଢ଼ ପୁଣି ଲେନ୍ଦୁଡୋନ ଚାଲି ଆସନ୍ତି ବିନା ହେଲେ ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ କଥା ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ଭିତରେ ପଥରର ଗାର ସଦୃଶ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ସ୍ତାୟୀ ହୋଇ ରହିଯାଏ । ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ୧୯୧୮ ମସିହା ବେଳକୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାରେ ଆଉ ଅଧିକ ସିପାହିଲ ଆବଶ୍ୟକତା ନଥାଏ । ଲେନ୍ଦୁଡୋନରେ ଥିବା ୧୮୦୦ ଗଡ଼ବାଲା ସିପାହିଲ ମଧ୍ୟରୁ ୯୦୦ ଜଣଙ୍କ ଛଡ଼େଇ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଆସେ ଉପରୁ । ହାବିଲଦାର, ଲାନ୍-ନାୟକ ଇତ୍ୟାଦି ପଦରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ, କାମ କରିଯାଉଥିବାରୁ ଆଉ ପଦସ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଯଦି ସେନାରେ ଚାକିରି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ତେବେ ସାଧାରଣ ସିପାହୀ ଭାବେ କାମ କରି ପାରିବେ । ଛଡ଼େଇ ହୋଇ ଘରେ ବସିବା ଅପେକ୍ଷା ସେନାରେ ସିପାହୀ ଭାବେ କାମ କରିବା ବରଂ ଭଲ ଭାବି କେତେକ ଇଂରେଜଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ରାଜି ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ

ମୃତ୍ୟୋର୍ତ୍ତୀ ଅମୃତ ଗମୟ

ପ୍ରଫେସର ଡାକ୍ତର ଉମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର

ଯୌବନକୁ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ରଖି ନୀରୋଗ, ସୁସ୍ଥ, ସୁସ୍ଥ ଓ ସୁଚିତାହୀନ ରେଚନାମୁକ୍ତ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଜୀବନ ପାଇଁ ଆମ ଶରୀରର କେଉଁ ଅଂଶ ବିଶେଷ ଭାବରେ କ୍ରିୟାଶୀଳ ତାହା ବହୁତ ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାତ ନଥିଲା, ଜ୍ଞାତ ଥିଲା କେବଳ ଆର୍ଯ୍ୟ ମୁନି, ରଷି ଓ ଅବତାର ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜର ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାତକୁ (ଦୁଇ ଭୁଲୁଡ଼ି ମଧ୍ୟ ନାସିକା ମୂଳରେ ଅବସ୍ଥିତ) ରେ ମନକୁ ସ୍ଥିର କରି ନାମଧାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀଗୁରୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ବାଳମଫଳ ନାମଧାନ କରି ଆଜ୍ଞାତକୁରେ ମନକୁ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଆର୍ଯ୍ୟ ରଷିମାନେ କହିଛନ୍ତି ।

କଳିଯୁଗର ଯୁଗାନ୍ତର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅନୁକୂଳଚନ୍ଦ୍ର କ୍ରମ ଧ୍ୟାନର ସୁବିଧା ପାଇଁ ଚଳୁଥିବାରେ ମନ ସ୍ଥିର କରି ଜପ କରିବାକୁ କହିଛନ୍ତି । ଏହି ନାମର ସ୍ଵରନ ପିନିୟଲ ଗୁଣକୁ ଉଦ୍ଧେଷ୍ଟ କରି ତାର ସ୍ଵରଣକୁ ବହୁତାଂଶରେ ବିଶେଷ ସହାୟତା କରିଥାଏ । ପିନିୟଲ ଗୁଣର ସ୍ଵରଣ ଓ ଜୀବନ ପାଇଁ ତାର ପ୍ରୟୋଜନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯୁଗାନ୍ତର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅନୁକୂଳଚନ୍ଦ୍ର କହିଛନ୍ତି - ଦୁଇ ଭୁଲୁଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସରଳରେଖା ଭିତର ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଲେ ଯେଉଁଠି ପହଞ୍ଚେ ସେଠାରେ ପିନିୟଲ ଗୁଣ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହି ପିନିୟଲ ଗୁଣ ଏବଂ ତାର ସ୍ଵରଣ ମେଲାଣୋନିନ୍, ଚିକିତ୍ସାକରଣ ପାଇଁ ଏହି ଶରୀରର ବିସ୍ଫୁରଣର ଆବିଷ୍କାର । ଏହି ପିନିୟଲ ଗୁଣ ଆମର ମସ୍ତିଷ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପଛରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହାର ଆକାର ଥିଲା ସେକ୍ସମିଟର ଏବଂ ଓଜନ ୧୨୦ ମିଲିଗ୍ରାମ ପାଖାପାଖି । ସାଧାରଣତଃ ୪୦ ବର୍ଷ ପରେ ଏହି ଗୁଣ ଶୁଣ୍ଠି ଯାଏ ଓ ଏହି ସମୟକୁ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟର ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ଧିରେ ଧିରେ ଏହାର ପ୍ରକୋପ ବଢ଼େ । ମେଲାଣୋନିନ୍ ପ୍ରଧାନ କାମ ହେଲା ଶରୀରର କୋଷକୁ ଧ୍ୟାନ ରକ୍ଷା କରିବା । ମାନବ ଶରୀରରେ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ଅତିଦ୍ରବ୍ୟ ଚାଲିଥାଏ । ଯେପରି ଭାବରେ ଲୁହରେ କଳକି ଲାଗେ ସେହି ପ୍ରକାର ମଣିଷର ଶରୀରରେ ମଧ୍ୟ କଳକି ଲାଗି ଶରୀରକୁ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଏ । ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ କୋଷ ଓ ତାର ରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅତି ଆବଶ୍ୟକ । ମେଲାଣୋନିନ୍ ଅଭାବରେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ବାଧ୍ୟତ ହୋଇଯାଏ । ମେଲାଣୋନିନ୍ ଆର୍ଦ୍ର-ଅତିଦ୍ରବ୍ୟ କାମ କରେ, କୋଷକୁ ସଚେତନ ରଖେ, କଳକି ଲାଗିବାକୁ ଦେଇ ନଥାଏ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ମେଲାଣୋନିନ୍ ଧରି ସ୍ଵରଣ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ହୋଇଥାଏ ସେ ସେତେ ସୁଦୀର୍ଘାୟୁ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଯୌବନ ଦୀର୍ଘସ୍ଵାୟୀ ହୋଇଥାଏ ଓ ଦେହ ନୀରୋଗ ରହିଥାଏ । ସୂଚି ଶକ୍ତି ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରହିଥାଏ, ବହୁଦିନ ଧରି ମନୁଷ୍ୟ ସକ୍ରିୟ ଓ କର୍ମଠାରେ, ନିଦ ବି ଭଲ ଆସିଥାଏ, ଭଲ ରକ୍ତଚାପର ସମସ୍ୟା ରହେ ନାହିଁ ଓ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଯାଏ ।

ଯୌବନକୁ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ରଖି ନୀରୋଗ, ସୁସ୍ଥ, ସୁସ୍ଥ ଓ ସୁଚିତାହୀନ ରେଚନାମୁକ୍ତ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଜୀବନ ପାଇଁ ଆମ ଶରୀରର କେଉଁ ଅଂଶ ବିଶେଷ ଭାବରେ କ୍ରିୟାଶୀଳ ତାହା ବହୁତ ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାତ ନଥିଲା, ଜ୍ଞାତ ଥିଲା କେବଳ ଆର୍ଯ୍ୟ ମୁନି, ରଷି ଓ ଅବତାର ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ।

ମେଲାଣୋନିନ୍ର ସ୍ଵରଣ ଅକ୍ଷୟ ଓ ଆଲୋକ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହୁଏ । ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ଚିକିତ୍ସା ଗଣ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ପିନିୟଲ ଗୁଣ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଆଣ୍ଡ୍ରୋସ୍ଟେରୋଇଡ଼ ଆକାର ହେଲେ ପିନିୟଲ ଗୁଣକୁ ସକ୍ରେତ ଚାଲିଯାଏ ଓ ମେଲାଣୋନିନ୍ର ସ୍ଵରଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଉଦୟ ହେଲେ ଆଲୋକର ସ୍ଵରଣ ବନ୍ଦ ହୁଏ । ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅନୁକୂଳଚନ୍ଦ୍ର ଏହି ବାଣୀରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି - ଉଷା ନିଶାରେ ମତ ସାଧନ ଚଳାଗଲାରେ ଜପ, ଯଥା ସମୟେ ଇଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୂର୍ଚ୍ଛ କରିବାହିଁ ତପ । ଉଷା ନିଶାରେ ମତ ସାଧନ ଚଳାଗଲାରେ ଜପ, ଯଥା ସମୟେ ଇଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୂର୍ଚ୍ଛ କରିବାହିଁ ତପ । ଉଷା ନିଶାରେ ମତ ସାଧନ ଚଳାଗଲାରେ ଜପ, ଯଥା ସମୟେ ଇଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୂର୍ଚ୍ଛ କରିବାହିଁ ତପ ।

ନାମର ସ୍ଵରନ ପିନିୟଲ ଗୁଣକୁ ଉଦ୍ଧେଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର କହିଛନ୍ତି - ନାମ କରିବାକୁ ବସିଲେ ନିଦର ଗୋଟିଏ ଝୁଙ୍କ ଆସିଥାଏ, ତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଯାହାର ଅନିଦ୍ରା ରୋଗ ଅଛି ସେ ଯେତେବେଳେ ନାମ କରିବାକୁ ବସେ, ତାକୁ କିଛିକ୍ଷଣରେ ନିଦ ଆସିଯାଏ । ନାମ-ଜପ ମସ୍ତିଷ୍କର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକୁ ପୁଷ୍ଟି କରେ ରଖେ, ମସ୍ତିଷ୍କ କମ୍ ଉଦ୍ଧେଷ୍ଟ ହୁଏ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବଢ଼ି ଯାଏ । ଯଥା ସମୟରେ ଇଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ ମାଧ୍ୟମରେ ମନୁଷ୍ୟ ଭକ୍ତ ହେବାର ପରି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେକା, କ୍ଷମତାବାନ୍ ଓ ବଳବାନ୍ ହୋଇଉଠେ । ଭକ୍ତ ଅସମ୍ଭବ ସମ୍ପଦ କରି ଦେଇଥାଏ । ଅସତ୍ ଓ ବାଧାଦିଗୁଣ ଅତିକ୍ରମ କରି ଭକ୍ତ ବୀର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ହୋଇଉଠେ । ନିର୍ଭୟ ଓ ନିର୍ଭୀକ ହୁଏ । ଉପସ୍ଥିତ ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ପାଏ । ଏଥିପାଇଁ ନାମମୟ ହୋଇ ରହିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଧ୍ୟାନବାସ୍ତୁ ହେବ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ସୁଗଠିତ ହୁଏ । ଏଥିପାଇଁ ସଦଗୁରୁ ଗ୍ରହଣ ଆବଶ୍ୟକ । ସଦଗୁରୁ ଗ୍ରହଣ କରି ତତ୍-ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥରେ ଚାଲି, ନିୟମିତ ନାମ-ଧ୍ୟାନ ପରାୟଣ, ସଦାଚାର ପାଳନ ଓ ସାତ୍ତ୍ଵିକ ଆହାର ଗ୍ରହଣ କରି ମଣିଷ ଅମିତ-ତେଜା ହୁଏ ଇଷ୍ଟ ବା ଗୁରୁ ଭକ୍ତିର ପ୍ରଭାବରେ ।

କଳକି ଅବତାର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅନୁକୂଳଚନ୍ଦ୍ର କହିଲେ - ଯାହା ହିଁ କରିବାକୁ ଯାଅ ମୂଳରେ ଗୁରୁଭକ୍ତି ରହିବା ଦରକାର । ଗୁରୁଭକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି କାନ୍ଦୁ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ସେବା ବୃତ୍ତି ସାବଲୀଳ ଓ ସହକ ହୋଇ ଉଠେ, କର୍ମ ନିର୍ଘୃତ ହୁଏ । ଏହି ଗୁରୁ ଭକ୍ତିକୁ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ମଙ୍ଗଳର ଅଧିକାରୀ ହୁଏ । ତେଣୁ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଇଷ୍ଟ କୁହାଯାଏ, ଇଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ମଙ୍ଗଳ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିଲେ ମଣିଷର ମଙ୍ଗଳ ଆସେ ଓ ଏହି ଅନୁସରଣର ପତ୍ନୀ ହେଉଛି - ଯଜନ, ଯାଜନ ଓ ଇଷ୍ଟଭୃତ ।

ପୁନର୍ବାର ପ୍ରୋମାବତାର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅନୁକୂଳଚନ୍ଦ୍ର କହିଲେ - ଯିଏ ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଖୋଜି ପାଇ ହେବ । ଏହା ପୁରାପୁରୀ ମାନଚିତ୍ର ଦେଖିବା ପରି । ଯେପରି ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ବୁଝି ହେବ ସେ ହିଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ସେ ହିଁ ବୁଦ୍ଧ, ସେ ହିଁ ଯାଜ୍ଞ, ସେ ହିଁ ମହମ୍ମଦ ଓ ସେ ହିଁ ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ । ପରିଷ୍କାର ସମୟକୁ ବୁଝିହେବ ଓ ଦେଖି ହେବ । ଯୁଗ ପ୍ରୟୋଗମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ସମ୍ପର୍କର ସଙ୍ଗତି ଅସ୍ପୃଷ୍ଣ ରଖି ପାରିଲେ ନାନା ମତର ଲୋକ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ ।

ଏହି ଯୁଗ ପୁରୁଷୋତ୍ତମଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ବାଳମଫଳ କ୍ରମଧ୍ୟାନ ମାଧ୍ୟମରେ ମନୁଷ୍ୟ ଅନୁକୂଳ ଲାଭ କରିପାରିବ । ସୁଚିତାହୀନ ରେଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରିବ । ଏ ଆଉ ଏହାହିଁ ହେଉଛି ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅନୁକୂଳଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଚରଣ ଓ ବିସ୍ମୟକର ଆହ୍ଵାନ - ମା ମୁଁସ୍ୟ ମା ଯିହି, ଶକ୍ୟତେ ତେଜ ମୃତ୍ୟୁ ଅବଲୋପୟ ।

♥ ପ୍ରଫେସର, ହେପାଟୋଲୋଜି ବିଭାଗ, ଏସ୍.ସି.ବି. ମେଡିକାଲ କଲେଜ, କଟକ, ଓଡ଼ିଶା, ମୋ : ୯୪୩୭୦୫୧୯୫୭

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର)

କବି ହୃଦୟରେ ଶୁଦ୍ଧ ଆବେଗର ସ୍ଵରଣ ନ ହେଲେ, ଭାବ, ଭାଷାର ମଧୁର ମୁହୂର୍ତ୍ତତ୍ୟ କହୁ ନ ନେଲେ କବିତାର ଅକ୍ଷରୋଦ୍ଗମ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯେମିତି କୋମଳ ବାରାଟିଏ ପାଇଁ ଲୋଡ଼ା ହୋଇଥାଏ ମାଟି, ପାଣି, ପବନ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ନିଃଶ୍ଵାସ ପ୍ରଶ୍ଵାସନିଏ ଏବଂ ତା'ଭିତରୁ ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କରେ କବିତାର ପାଦପ, ଠିକ୍ ସେମିତି ନିଜ ମନର ଉଦ୍ଧୃତ ଭଲ୍ଲୁସତ୍ୟ କବିତାର ରୂପନେତ୍ର ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କଲେ ମଧ୍ୟ କବି ଚାହିଁଥାଏ କେବଳ କାଗଜ, କାଳି, କଳମ ନୁହେଁ ତା' କବିତା ସମସ୍ତେ ଶୁଣୁ ଏବଂ ତା' କବିତାର ଆତ୍ମା ଭିତରୁ କ୍ଷରିତ ହୋଇଥିବା ଭାଷାଟିକୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଶୁଣୁ । ସେଥିପାଇଁ କବି ସମ୍ମିଳନମାନଙ୍କରେ କବିତାଟିଏ ଆବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ସମସ୍ତେ ଚାହିଁ ବସିଥାନ୍ତି । ଏବେ ଅବଶ୍ୟ ମିତିଆମାନେ ଆକ୍ତିତ ହେବା ଯୋଗୁଁ କିଛି କବି ସମ୍ମିଳନୀକୁ ବର୍ଣ୍ଣକ ମାନେ ଦେଖି ପାରୁଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣି ମଧ୍ୟ ପାରୁଛନ୍ତି ।

ତେଣୁ ଆଜି ଇଣ୍ଡିଆ ରେଡିଓରେ ହେଉଥିବା କବି ସମ୍ମିଳନୀକୁ ମୁଁ ଆନନ୍ଦର ସହ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଏ । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଅନୁକୂଳରେ ହୋଇଥିବା ରାଜ୍ୟସଭାୟ କବି ସମ୍ମିଳନୀ କଥା ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ । ଅନେକ ବରିଷ୍ଠ କବିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମତେ ମଧ୍ୟ ନିମନ୍ତଣ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏଗୁଡ଼ିକ ରବିବାର ଦିନ ହେଉଥିବାରୁ ମତେ ଚିକେ ଅସୁବିଧା ହେଉଥିଲା କାରଣ ସେଦିନ ମୋର ରୋଗୀ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଯାଏ । ତଥାପି ଅନେକ କବି ଅଳ ଇଣ୍ଡିଆ ରେଡିଓ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ମାଲ ବହୁ ଆଗରୁ ପହଞ୍ଚି ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲେ ଓ ଅପରାହ୍ଵରେ ତା' ପିର ଅନୁକୂଳର ନାଲକୋ ଅତିଗୋରିୟମ ଭିତରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ । ସଂଧ୍ୟା ୭ଟାରେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ, ମୋର ରୋଗୀ ଦେଖା ସାରି ବାହାରିଲା ବେଳକୁ ପ୍ରାୟ ୪ଟା ବାଜି ଯାଇଥିଲା । ତଃ ମୋରମନ ଖୁବ୍ ସ୍ଥିତ ସହ ନେଇ ସଂଧ୍ୟା

କବି ସମ୍ମିଳନୀ-୩ ଡା. ସରୋଜିନୀ ସତ୍ତ୍ଵଜୀ

♥ ଲିକରୋଡ଼, କଟକ-୧୨
(ମୋ) -୯୪୩୭୦୫୫୦୦୭

ସଂଗୀତର ଚମତ୍କାର ଯାଦୁକରୀ ଶକ୍ତିତ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଯାଦୁକରୀ ଶକ୍ତିଅଛି ଲିରିକ୍ ବା' ଗୀତି କବିତାରେ ଯାହା ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୋତାକୁ ଟାଣି ନେଇ ଯାଇପାରେ ସ୍ଵପ୍ନ ରାଜକର ଅମରାବତୀକୁ ।

ଧାରାବାହିକ ଅନୁବାଦ ଉପନ୍ୟାସ-(୨୨)

ନାଆ

କଣାପଡ଼ିଲା । ଆଉ ଆଖ୍ୟାୟି ବି ଲାଗିଲା । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ନାମ ଶୁଭର ପ୍ରତୀକ, କ୍ଷତ୍ରିୟମାନଙ୍କ ନାମ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ, ବୈଶ୍ୟମାନଙ୍କର ନାମ ଧନର ପ୍ରତୀକ ଆଉ ଶୁଭ୍ର ତଥା ନିମ୍ନ ଶୁଭ୍ରମାନଙ୍କର ନାଁ ନିୟା ପ୍ରତୀକ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏଇ ଉଲ୍ଲେଖ ମନୁ ହିଁ କରିଛନ୍ତି ? ଅର୍ଥାତ୍ ନାଁର ମାମଲାରେ ବି ମାଆ ମନୁସୂତ୍ର ଦ୍ଵାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଏକ ବଳି ନୁହେଁ କି ? ମାଆ ସ୍ଵୟଂ ନାଁର ମାମଲାରେ ବଳି ତତ୍ ଯାଇଛି, ହେଲେ ବିଏ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କର ନାଁ ଉତ୍ତମ, ସୁଦାମ, ରମେଶ, ଶକୁନ୍ତଳା । ଆଉ ପ୍ରଭାବତୀ ରଖିଛି । ମୁଁ ତା ଠାରୁ ବି ଆଉ ପାଦେ ଆଗକୁ ଚାଲିଗଲି । ଆଉ ମୋ ପୁଅର ନାଁ ରଖିଦେଲି ତାବାବ୍ ।

କର୍ଣ୍ଣାଦେବ ସାମାଜରେ ଥିଲା । ସେଇ ଗାଁରେ ଅନେକ ଲୋକ କନ୍ଦୁଡ଼ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ । ସେଠାକାର ସଂସ୍କୃତିରେ କନ୍ଦୁ ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ ହେଉଥିଲା । ଭଲ ଓ ଅଧା, ଭଲଯା ଶବ୍ଦର ସହି-ବିଚ୍ଛେଦ କଲେ ତାର ଅର୍ଥ 'କହି ନାହିଁ' ଅଥବା 'ଦରକାର ନାହିଁ' ହିଁ ଆସୁଥିଲା । ହେଲେ ଏହା ମୋତେ ନିରର୍ଥକ ଲାଗୁଥିଲା । ବିଶ୍ଵ ଶବ୍ଦକୋଷ ଦେଖିଲି, ସଂସ୍କୃତି କୋଷ ଦେଖିଲି । ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକଗୀତର କଥାଗୁଡ଼ିକରେ ଏପରି ଶବ୍ଦ କେଉଁଠି ଦେଖାଯାଏ କି, ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲି । ମରାଠୀ ଭାଷାରେ କିଛି ବିଶେଷତାକୁ ବି ପଚାରିଲି । ହୁଏତ ଏକ ଯୁଗର ହୋଇଥିବ, କୌଣସି ଶବ୍ଦର ଅପଭ୍ରଂଶ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଇ ପାରେ, ଏହିପରି ଭରମ ମିଳୁଥିଲା । ହେଲେ ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥ କଣାପଡ଼ୁଥିଲା । ସେଇ ନାଁର ଅର୍ଥ ଜାଣିବା ମୋ ପାଇଁ ଏକ ବିରାଟ ଉତ୍ସୁକତାର କାରଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ ବିନେ ମାମୁଁଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରି ଲଗେଲି ହେଲେ ବିଏ ବି ଏହାର ଅର୍ଥ କହି ପାରିଲେନି । ବିଏ କହିଲେ, 'ତୋର ବଡ଼ ମାଉସୀକୁ ପଚାର ।' ବଡ଼ ମାଉସୀ ପୁଣ୍ୟାଳା ଉଚ୍ଚକଳାରେ ରହୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବୟସ ୭୫ ପାଖାପାଖି ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଫୋନ୍ରେ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲା । ବିଏ କହିଲେ, 'ଆମ ବାବାଙ୍କର ଜଣେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭଉଣୀ ଏଇ ନାଁ ରଖିଥିଲେ ।'

ମୁଁ କହିଲି, "ଠିକ୍ ଅଛି ମାଉସୀ, ହେଲେ ଏଇ ନାଁର ଅର୍ଥ କଣ ?" ବିଏ କହିଲେ, "କଣ ଗୋଟେ ହୋଇଥିବ । କୌଣସି ଏକ ନାଁ ରଖିବାକୁ ପଡ଼େ, ସେଇଥିପାଇଁ ରଖାଯାଇଛି ।" ମାଉସୀ କହୁ କହୁ ସିଧା ସପାଟ ସ୍ଵରରେ ଏଇ କଥା କହିଦେଲେ ଯେ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏଠାକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କେଉଁ ଧରଣର ଯାଏଁ ବୈଷମ୍ୟପାତାକୁ ସ୍ଫୁଟି ସ୍ଫୁଟି ଭର୍ତ୍ତିକରିଦେଇଛି । ଗାଁରେ ମୋର ସମ୍ପର୍କୀୟ କିଛି ପିଲାଙ୍କର ନାଁ ଥିଲା ଦୁଃଖାକ୍ଷ (ଦୁଃଖ ସହିତ କଳ୍ପିତ), ଉଦାହରଣ୍ୟ (ଅଳିଆ, ଆକର୍ମଣ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ), କରତାୟା (ଅଳିଆ ସହିତ ସୟଃସିତ), ଝିପି (ଅଳୁଆ ଚୁଟିବାଳା), ଚଂଦି (ଛଣା କପଡ଼ା), ଝିଙ୍ଗାରିଆ (ବାକୁଟା), ହାଡ଼ାବ୍ୟା (ଦଳିତ ଜାତି ସମ୍ବନ୍ଧିତ), ଏମିତି ନାଁ ସବୁର ଜନ୍ମ କେମିତି ହୁଏ ସେ କଥା ମୋତେ ମନୁସୂତ୍ର ପଢ଼ି

ଯାହା ବି ହୋଇଯାଉ, ମାଆର ନାଁ ସଜ୍ଜରେ ଥିବା ଅର୍ଥକୁ ଖୋଜିବାର ପ୍ରୟାସ ମୁଁ ଛାଡ଼ି ନଥିଲି । ଏଇ ନାଁର ଆଖପାଖ ଅର୍ଥ ଥିବା, କିମ୍ବା ମାଆର ନାଁର ସାଦୃଶ୍ୟ ଥିବା ଶବ୍ଦ ମୁଁ ଖୋଜି ଲିଖିଲି । ଭଲ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଅତା, ଭଲ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈବସ୍ଵତ ମନୁଙ୍କର କନ୍ୟା, ଭଲଯୁଗ, ଭଲଯୁଗ କନ୍ୟା, ଭଲଯୁଗ କନ୍ୟା ଚାମିଲନାକୁରେ ରହୁଥିବା ଏକ ଜାତି, ଭଲିକେ କର୍ଣ୍ଣାଦକରେ ବାସ କରୁଥିବା ଏକ ଜାତି ତଥା ଭଲମର ଅର୍ଥ ଜ୍ଞାନ । ଯା' ଭିତରୁ କୌଣସି ନାଁ, ମାଆର ନାଁର ଆଖ-ପାଖରେ ବି ପହଞ୍ଚିପାରୁ ନଥିଲେ । ବେଳଗାଁଠାରେ ମୋ ମିତ୍ର ଡାକ୍ତର ବିନୋଦ ଗାଈକୁଡ଼, ପୁନୀର ବିଦ୍ୟୁତ ରା.ତିଂ. ଡେରେକ ସହିତ ବିଚାର ବିମର୍ଶ କଲି । ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ଖୋଜିବୁ । ଆହୁରି କଣାଗୁଣା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲା ହେଲେ ହାତକୁ କିଛି ଆସୁ ନଥିଲା । ବିନୋଦ ବେଲଗାଁଠା ଓ ଧାରଣ୍ଡାଟର ଅନେକ କନ୍ଦୁଡ଼ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ସହିତ ବିଚାରବିମର୍ଶ କଲେ । କନ୍ଦୁଡ଼ ନିଃସ୍ଵ, କନ୍ଦୁଡ଼-ରଂରାଜା ଶବ୍ଦକୋଷ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲି । ଭଲିୟର ଅର୍ଥ 'ଏଇ ସ୍ଵାମନ', 'ଏଠାକାର', 'ଭୂମିକନ୍ୟା' ଆଦି ବିଆଯାଇଥିଲା । 'ଭଲି + ଅଧା = ନ କୋଣା ଅର୍ଥାତ୍ 'ଯାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ' ମିଳିଲା ହେଲେ ଏ ସବୁ ଶବ୍ଦ ଭଲଯାରେ ଆଖପାଖରେ ଥିଲା । 'ଭଲିୟା' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମିଳୁ ନଥିଲା । ଯନ୍ତ୍ରଣା ଶବ୍ଦର ଅପଭ୍ରଂଶ ବି ଭଲଯା ହୋଇପାରେ । ହେଲେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଭଲଯା ଶବ୍ଦର ପ୍ରକୃତିରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଅନ୍ତର ଥିଲା । ହେଲେ ବି ଯଦି ପରମ୍ପରା ପଢ଼ାଉ, ଯୋଗୀ, ହୋଇପାରିଲା ତେବେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବି ଭଲଯା ହୋଇପାରିବ । ଏହିପରି ଏକ ତର୍କ ବିନୋଦ ନିଜର ପଠେଇଥିବା ଚିଠିରେ ଦେଇଥିଲା । କେତେ ସାର୍ଠକ ସାଙ୍ଗେ ବି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲା । ହେଲେ ବିଏ ଯେ ଚିଠି ପଠେଇବେ ସେ ଆଶା ନଥିଲା । ହେଲେ ଆଖ୍ୟାୟିକ କଥା ହେଲା ତାଙ୍କର ପତ୍ର ଆସିଲା, ମାଆଙ୍କ ନାମର ଅର୍ଥର ଯାହା ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ଗବେଷକ କରିବା ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ଏକ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ବିଷୟ ଥିଲା । ସାରକ୍ଷର ୨୬ ଜୁନ ୨୦୦୭ରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ପତ୍ର ମୋତେ

ସ୍ଵପ୍ନ ଭଳି । ସତରେ ବୟସର ପୂଲ ଝରିଗଲେ ତଥା ତ' ନୟନ ପଟଳକୁ ଛୁଇଁଯିବ ଏବଂ ସବୁ ମାୟା, ସବୁ ବନ୍ଧନ, ସବୁ ବେଗ ଓ ଆବେଗ ତ' ଅନ୍ତମିତ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ପୁନରାୟ ସୁନ୍ଦର ସ୍ଵପ୍ନଟିଏ କ'ଣ ଆଣୁ ଉପରେ କ୍ଷତରେ ନାହିଁ ଆସିବ ? ସଂଗୀତର ତ' ଚମତ୍କାର ଯାଦୁକରୀ ଶକ୍ତିତ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଯାଦୁକରୀ ଶକ୍ତିଅଛି ଲିରିକ୍ ବା' ଗୀତି କବିତାରେ ଯାହା ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୋତାକୁ ଟାଣି ନେଇ ଯାଇପାରେ ସ୍ଵପ୍ନ ରାଜକର ଅମରାବତୀକୁ । ମନେ ପଡ଼ିଗଲା ସ୍କୁଲରେ ପଢୁଥିବା ବେଳେ କିଛି ମଧ୍ୟ ମିତିଆ ନଥିଲା । ଡି.ଜି ମଧ୍ୟ ନଥିଲା । କେବଳ ରେଡିଓଟିଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଥାଏ ନିଜ ଶୁଣିବା ପାଇଁ । ନନା ଓ ବୋଉ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ବିଲୁଲୁ ସର୍ବ ଭାରତୀୟ ନିଜ ଓ ଓଡ଼ିଶା ନିଜ ଶୁଣିବ । ରବିବାର ଦିନ ଖରାବେକେ ମୁଁ ସେଥିରୁ ସୁଗମ ସଂଗୀତ ଶୁଣେ । ସୁଗମ ସଂଗୀତରେ ଭଲ ସ୍ଵର ଥିବା ଗୀତ ତ' ମତେ ଭଲ ଲାଗେ କିନ୍ତୁ ଆହୁରି ଭଲଲାଗେ ଗୀତର ଲିରିକ୍ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଗୁରୁକୃଷ୍ଣ ଗୋସ୍ଵାମୀ, ଜୀବନାନନ୍ଦ ପାଣି ଓ ନାରାୟଣ ପ୍ରସାଦ ସିଂ ଯେଉଁମାନେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବି ରହି ଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଲିରିକ୍ ମାଧ୍ୟମରେ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଶ୍ରୋତା ତାଙ୍କ ଲିରିକ୍ ଥିବା ଗୀତ ଶୁଣି ବିହୁଳ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ତପାଠ ନପତି କାହିଁକି ଗୀତ ଶୁଣୁଛନ୍ତ ବୋଲି ବୋଧଠାରୁ ମୁକୁ ମୁକୁ ଗାଳି ଶୁଣିଛି କିନ୍ତୁ ଲିରିକ୍ ଆଗରେ ସେ ଗାଳି କିବା ଛାନ୍ଦ । ଏବେ ମଧ୍ୟ କେତୋଟି ହିନ୍ଦୀ ଗୀତର ଲିରିକ୍ ସଂଗୀତ ଅପେକ୍ଷା ମତେ ଅଧିକ ମତ ମୁଗୁ କରେ । (କୁମାର)

ଅନୁସୂଜନ: ନନ୍ଦିତା ମହାନ୍ତି

୨୮ ଜୁନ ୨୦୦୭ରେ ମିଳିଲା । ସାରକ୍ଷର ମତେ ଅନୁସୂଜନ, "ଆପଣଙ୍କ ନାଆଁକ ନାମ କନ୍ଦୁଡ଼ ଭାଷାରୁ ଉଦ୍ଭୂତ, ଏହା ଆପଣଙ୍କର ମତ" । ମୋତେ ଲାଗୁଛି, ତାକୁ ଆଧାର କରି ମୁଁ କିଛି ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ସୂତ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିପାରିଛି । ଆପଣଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଲାଗୁଛି ନା ନାହିଁ ଦେଖନ୍ତୁ । କନ୍ଦୁଡ଼ ଭାଷାରେ ଭଲ-ଭଲ-ଭଲ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପ୍ରେମ, ପସନ୍ଦ, ଆସ୍ତ୍ର ଭତ୍ୟାଦି । ବାଟରେ ଯିବାଆସିବା ସମୟରେ କାନରେ ପଡ଼ିଥିବା ଗୋଟେ ହିନ୍ଦୀ ସିନେମାର ଗୀତରେ ମନୋରଞ୍ଜନ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଗୋଟେ ଶବ୍ଦ 'ଭଲ' ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେମ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । କନ୍ଦୁଡ଼ ଭାଷାରେ 'ଦ' ଶବ୍ଦା ପ୍ରତ୍ୟୟ (ମରାଠୀରେ ଖୁଡା ଚିଠି) ଅଟେ । ଭବାହରଣ ନିମନ୍ତେ କର୍ଣ୍ଣାଦକରେ ପଠେଦକଳ(ସିଂହାସନଶାଳା) ଏହି ପ୍ରାଚୀନ ସହରର ନାମ ଦେଖନ୍ତୁ ।

କନ୍ଦୁଡ଼ ଶବ୍ଦର ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଏହା ସ୍ଵପ୍ନ ହୋଇଥିଲା ଯେ 'ଭଲଯା' ନାମର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯାହାକୁ ଭଲ ପାଇହୁଏ, ନିଜ ପସନ୍ଦର ମଣିଷ ମଧ୍ୟ କୁହା ଯାଇପାରିବ । ମରାଠୀରେ ମହିଳାମାନଙ୍କର 'ଆଡ଼ୁ' ଖୁବ୍ ଚର୍ଚ୍ଚିତ । ପ୍ରଭାତ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ 'ସବୁ ଚୁକାଗାମ' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ସବୁ ଚୁକାଗାଙ୍କର ପଦ୍ୟାକର ନାମ ଥିଲା ଆଡ଼ୁଟି ବାବା । ଏହା କହିବା ନିଷ୍ପ୍ରୟୋଜନ ଯେ, ରାମବଳୁଭ ବାସ (ରାଲେସକର, ସୋଲାପୁର) ନାମକ ମରାଠୀ ସବୁ ଦକ୍ଷିଣ କାନଡା ଅଞ୍ଚଳରେ ଯେଉଁ ମଠ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଏହି ଆସ୍ତ୍ରାଗରେ ଆଡ଼ୁଟି ନାମକ ଶିଷ୍ୟାକର ଆଗମନ ଖୁବ୍ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ନାମ ବିଷୟରେ ତର୍କନା କରିବା ଦ୍ଵାରା ମୋତେ ଯାହା କିଛି ବି ମିଳିଲା ତାହା ଏତିକି । ଆପଣଙ୍କୁ ଯଦି ମାଆ ବିଷୟରେ ଆଗକୁ କିଛି ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବାକୁ ହୁଏ ତେବେ ଏହି ଉଲ୍ଲେଖ ଯେ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ, ଏମିତି ମୋତେ ଲାଗୁଛି ।

ସାରକ୍ଷର ଚିଠିର ଚର୍ଚ୍ଚଣୁ ମୋତେ ଆହୁରି କିଛି ଯୋଗସୂତ୍ର ମିଳୁଥିଲା । ହେଲେ ଏହି ସବୁ ତର୍କ 'ଭଲଯା' ନାମର ପାଖାପାଖି ବି ପହଞ୍ଚି ପାରିବେକି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସହିହାନ । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଏତେ ସବୁ ପରେ ବି ଆମେ କେବଳ ତର୍କ ଯାଏ ହିଁ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ । ମାଆକୁ ଦୂରତା ଯେତିକି ଦୂଷ୍ଠର ଥିଲା, ତାର ନାଁକୁ ଦୂରତା କି ସେତିକି କଷ୍ଟକର ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । (କୁମାର)

♥ ରାଜଭବନ ଡାକ୍ତର, ଭୁବନେଶ୍ଵର-୮ (ମୋ) ୮୨୪୯୪୩୭୨୭୭

‘ମନା’ ପକ୍ଷରୁ ନିଲୁ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ବିଦାୟ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା

ବାଲେଶ୍ୱର: ନିଲୁ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ବିଦାୟ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ‘ମନା’ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ସମାବେଶ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରମୁଖ ଅତିଥି ଭାବେ ବାଲେଶ୍ୱରର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରର ଉପସାହାୟକ ଉପ-କମିଶନରୀ, ଏ.ପି.ଓ. ଓ ପରେ ଅତିରିକ୍ତ କମିଶନରୀ ଭାବେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାରେ ଅତିରିକ୍ତ କମିଶନରୀ ଭାବେ ଯୋଗଦେଇଥିବା ସଭାପତି ସୁଜାତା ଦେବଦାସଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘ ୭ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ‘ମନା’ ପରିବାର ସହ କୃତଜ୍ଞତା ପତ୍ର ଓ ‘ମନା’ର ସଚେତନତା ଶିବିରରେ ଯୋଗଦେଇ ଉପସାହାୟକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ତାଙ୍କର ‘ମନା’ ସହ ସଂପର୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

ସାଧାରଣ ସଂପାଦକୀ ମମତା ମହାପାତ୍ର ନିଲୁ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ କଣେ ଲୋକପ୍ରିୟ ଶାସକ ଭାବେ ଚିତ୍ରଣ କରି ତାଙ୍କର ବିଦାୟ ଦୁଃଖଦାୟକ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଉପଦେଷ୍ଟା ସୁଜାତା କର ନିଲୁ ମହାପାତ୍ର ଅତିରିକ୍ତ ଶାସକ ସର୍ବିଦ ସହ ଅତିରିକ୍ତ କମିଶନରୀ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇ ଯାଇଥିଲେ ବି ‘ମନା’ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ବୋଲି ଆଶା

ସହୋଦର ସାହିତ୍ୟାୟନର ୫ମ ସଂସ୍କରଣ ଲୋକାର୍ପିତ

ଭଦ୍ରକ, ୨୦/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ପଞ୍ଚମ ପ୍ରକାଶିତ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରିକା ‘ସହୋଦର ସାହିତ୍ୟାୟନ’ର ୫ମ ସଂସ୍କରଣ ଉତ୍କଳ ନୂଆବଜାର ସ୍ଥିତ ଉତ୍କଳ ଆଧୁନିକ ଉଦ୍ୟୋଗରେ ଲୋକାର୍ପିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । କବି କିଶୋର ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗଦେଇ ଏହାକୁ ଲୋକାର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖି ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରାଚୀନପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା କବିତା ସବୁ ବହୁ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ପାଠକାୟ ଆଦୃତି ଲାଭ କରୁଛି । ବିଗତ ୪ଟି ସଂସ୍କରଣକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଗଲେ ଦିନକୁ ଦିନ ଏହାର ଲୋକପ୍ରିୟତାରେ ଯେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟୁଛି, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ତେବେ ଏହା ସାଙ୍ଗକୁ ପାଠକାୟ ମତାମତ ପାଇଁ ଏକ ଡ୍ରପ୍ ବକ୍ତବ୍ୟ ଦାଖଲ ହେଲେ ଆହୁରି ସୁନ୍ଦର ହୋଇ ପାରନ୍ତା ବୋଲି ସେ ମତ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ଅନ୍ୟତମ ଅତିଥି ଭାବେ କବି ମୁକ୍ତିକାନ୍ତ ମଲ୍ଲିକ, ସମ୍ପାଦକୀ ସୁଜାତା ରାଉତ, ପ୍ରକାଶକ ଅଶୋକ କୁମାର ନାୟକ, ସହସମ୍ପାଦକ ଅକ୍ଷୟ କେନା ଓ ଅଭିଯୋଗୀ ନାୟକ, କଳା ସମ୍ପାଦକ ରୁଦ୍ରାମଣି ଦାସ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗଦେଇ ସାହିତ୍ୟାୟନର

ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ

ଆଗେଇ ଚାଲିଛି

ବେଳେ ବୋଲିବେଦୀର ଅସ୍ଥାୟୀ କମାରଖାନାରେ କମାର ସେବକମାନେ ଦକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତା କଣ ନିର୍ମାଣ କରି ରଖୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଶ୍ରାମିକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ନୀତି ସବୁ କମିଟି ବୈଠକ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକ ରଞ୍ଜନ କୁମାର ଦାସଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ବୈଠକ ଆରମ୍ଭ । ଆସନ୍ତା ସ୍ଥାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଯୋଗ୍ୟତା ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ନୀତିକାଳି । ଏହାସହିତ ଶ୍ରାମିକ ନୀତି କାଳିରେ ଶୁଖିଲା ଶାଣିବା ପାଇଁ ହେଉଛି ଆଲୋଚନା । ଶ୍ରାମିକ ପ୍ରଶାସନର ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ପରିଚାଳନା କମିଟି ସଦସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବୈଠକରେ ଉପସ୍ଥିତ ।

କର୍ତ୍ତାବ୍ୟ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

ସିଦ୍ଧପୁର ଓ ଡି.କେ. ଶିବକୁମାର ‘ଏକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ’ କରିଥିଲେ । ଆଜିର ଏହି ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ଉତ୍ସବରେ କଂଗ୍ରେସ ମୁଖ୍ୟ ମଲ୍ଲିକାକୁଳୁମ୍ଭ ଖଡ୍ଗେ, ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ, ପ୍ରିୟଙ୍କା ଗାନ୍ଧୀ ଉଦ୍ଘା, ତାମିଲନାଡୁର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏମ. କେ. ଷ୍ଟାଲିନ, ‘ପିଡିପି’ ମୁଖ୍ୟ ମେହ୍ମୁଦୁଲ୍ଲା ମୁସ୍ତଫି, ଅଭିନେତା ତଥା ‘ଏମ୍.ଏମ୍.ଏମ୍.’ର ମୁଖ୍ୟ କମଳ ହସନ, ବିହାରର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନୀତୀଶ କୁମାର ଓ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ତେଜସ୍ୱୀ ଯାଦବ, ଛତିଶଗଡ଼ର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭୂପେଶ ବାହାଦୁରୀ ଏବଂ ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସୁଜୟତା ସିଂହ ସୁଖୁ ଆଦି ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ପୁଣି ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟରେ.....

କିନ୍ତୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଶୁକ୍ରବାର ଅଧ୍ୟାୟେକ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାହ୍ୟତା ଓ ପୋଷିଂ ବାଧିତ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସିଲ୍ଲିକ୍ସ ସର୍ଭିସ ଅଥୋରିଟିର ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଏହି ଅଥୋରିଟିରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଅଧିକ୍ଷ ରହିବେ । ଏହାବଦ୍ଧ ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସର୍ବିସ ଓ ପ୍ରିଭିପାଲ ଗୃହ ସର୍ବିସ ଅଥୋରିଟିର ସଦସ୍ୟ ରହିବେ । ସବୁ ପୋଷିଂ ଓ ବଦଳି ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଭାଗେ ଆଧାରରେ ହେବ । ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖାଗଲେ ଉପ ରାଜ୍ୟପାଳ ତୃତୀୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବେ । ଏହାକୁ କେହି ବି ବ୍ୟାଘାତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଅଧ୍ୟାୟେକେ କୁହାଯାଇଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟେକେ ୧୧ରେ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ଦିଲ୍ଲୀ ସରକାରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦେଇଥିବା ରାୟକୁ ଅକାମୀ କରି ଦେଇଛି । ତେଣୁ ଆପ୍ ଏହାକୁ ଅସାଧ୍ୟାୟନ କହିଛି ।

ରାଜଧାନୀକୁ ଜରିବ.....

ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ଆହୁରି ଶାଣିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ । ଏଥିପାଇଁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଟ୍ରେନିଂ ଦିଆଯାଇଛି । ରାଜଧାନୀରେ ହଳି ଓ ପୁଠୁର ଉଭେଷ୍ଟ ଟ୍ରୋନକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ । କଷ୍ଟୋଳ ରୁମ୍ରେ ବସି ଉଭେଷ୍ଟ ଉପରେ ନକର ରଖାଯାଇପାରିବ । ୨୦୨୪ ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ଟ୍ରୋନ କ୍ୟାମେରା ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ବୋଲି ଡିପିସି ପୁଠୁରା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏସଏଓ ମେରିଟ୍

ପୁରୀ ଜଳମେଟ୍ କମିଟି ଆସିବା ପରେ ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦସଂପାଦନାରେ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ପାରେ ଯେ ଗତ ବର୍ଷ ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ୭୯୬ଟି ଏଏସଏଓ ପଦବୀ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ପକ୍ଷରୁ ଲିଷ୍ଟ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ମେରିଟ୍ ଲିଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ଓପିଏସ୍ ସି ମେରିଟ୍ ଲିଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପରେ ତୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟାୟନ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରି ଏହା ବିରୋଧରେ ହାଇକୋର୍ଟରେ ଏକାଧିକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରି ହାଇକୋର୍ଟ ଓପିଏସ୍ ସି ପକ୍ଷରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ମେରିଟ୍ ଲିଷ୍ଟକୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ସହିତ ୨ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସାନି ମେରିଟ୍ ଲିଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ କୋର୍ଟ ଓପିଏସ୍ ସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଲିଷ୍ଟ ପରୀକ୍ଷାରେ ପିଲାମାନେ ପାଠକ୍ରମ ମୋଟ ମାର୍କ ଆଧାରରେ ସାନି ମେରିଟ୍ ଲିଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ କୋର୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଅସହ୍ୟ ତାତିରେ..

ଭଦ୍ରକରେ ୪୦.୫ ଡିଗ୍ରୀ, ଯାଜପୁରରେ ୪୦.୨ ଡିଗ୍ରୀ, ବରଗଡ଼ରେ ୪୦ ଡିଗ୍ରୀ, ନୂଆପଡ଼ା ୪୧.୧ ଡିଗ୍ରୀ ଓ ରାଉରକେଲାରେ ୪୦.୬ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲସିୟସ୍ ରହିଛି ପାଠକ୍ରମ । ଗାଁ ଘର କିଛି ସ୍ଥାନରେ ଆଜି କାଳକର୍ତ୍ତାଗାମୀ ତାଣ୍ଡବ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । କଟକରେ କାଳକର୍ତ୍ତାଗାମୀ ପ୍ରଭାବରେ ବହୁ ଗଛପତ୍ର ଉପୁଡ଼ି ପଡ଼ିଛି । ବଡ଼ ବଡ଼ ଗଛ ଉପୁଡ଼ି ପଡ଼ିବା ଯୋଗୁଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସରବରାହ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ।

ବୋଲଂରେ ବଟ ସାବିତ୍ରୀ ମେଳା ଉଦ୍‌ଯାପିତ

ଲଙ୍କାକେଶ୍ୱର , ୨୦/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ବାଲିଆପାଳ ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବୋଲଂ ପଞ୍ଚାୟତର ବଟେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ବଟ ସାବିତ୍ରୀ ମେଳା ଓ ପୁରସ୍କାର ବିତରଣ ସଭା ଶୁକ୍ରବାର ରାତିରେ ଉଦ୍‌ଯାପିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଅବସରରେ ମହିଳା ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶଙ୍ଖ ବଜାଇବା, ପାଠ, ଗୀତ ଗାଉବା, ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଯୋଗୀତା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଉଦ୍‌ଯାପିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଯୋଗୀ ମାନଙ୍କୁ ଅତିଥି ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁରସ୍କାର ବିତରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ବରିଷ୍ଠ ସାଧ୍ୟାୟକ ରବିରଞ୍ଜନ ତ୍ରିପାଠୀ

ଯୋଗଦେଇ ଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟ ବକ୍ତା ଭାବେ ସାଧ୍ୟାୟକୀ ପ୍ରତିମା କେନା ଯୋଗଦେଇ ଓଡ଼ିଶା ର ନାରୀମାନେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦୀର୍ଘ ଜୀବନ କାମନା କରି ଏହି ବ୍ରତ ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତି ଏଥିରେ ବହୁ ପୌରାଣିକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅନୁସାରେ ମହିଳା ମାନେ ଏହି ବ୍ରତ ପାଳନ କରାଯାଏ ବୋଲି ଶ୍ରୀମତୀ କେନା କହିଥିଲେ । ସମ୍ପାଦକୀ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୁବ ସମାଜସେବୀ ରାଜକିଶୋର ଦାସ, ଶିକ୍ଷାବିତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କେନା, ଶଦାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର, ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗଦେଇ ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ହରିଦାସ ପରିଡ଼ା କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ପୁରସ୍କାର ବିତରଣ ଉତ୍ସବ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ବେଶ୍‌ଧାର ମଲ୍ଲିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ମେଳା ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା

ବାଲେଶ୍ୱରରେ ନୂଆ ବରିଷ୍ଠ ଦେଖିନୀ ଜଜକୋର୍ଟ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୨୦/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ଜଜମାନଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବିଚାର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ରଖିବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ଓ ଦୌରାଜକ ଅପାଳିତ ପରିସରରେ ନୂଆ ବରିଷ୍ଠ ଦେଖିନୀ ଜଜ ‘ସିନିୟର ସିଟିଜନ କୋର୍ଟ’ (ଏଲଆର ଓ ଏଲଟିଭି) କୋର୍ଟ ଶନିବାର ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ହାଇକୋର୍ଟର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି ଏସ ମୁରଲୀଧରନ ଏହାକୁ ଆଭାସି କରି ଆରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିବା ସହ ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ନିତରଣ ଏହି କୋର୍ଟ ବେଶ୍ ଉପାଦେୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ବୋଲି ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ବିଶେଷ କରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସିନିୟର ଡିଜିଟାଲ ଜଜଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ମାମଲା ବିଚାର କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବଭଳି କରି ରହିବ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ । କୋର୍ଟ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ବେଳେ ତାଙ୍କ ସହ ହାଇକୋର୍ଟର ବିଚାରପତି ଡି ପି ଚୌଧୁରୀ ଓ ହାଇକୋର୍ଟ ବିଚାରପତି ତଥା ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନିକ ବିଚାରପତି ବିଭୁପ୍ରସାଦ ରାଉତରାୟ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଅନୁପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାବେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଏହି କୋର୍ଟ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ବେଳେ ଏଠାରେ

ନିଷ୍ଠ କଲେଜରେ ଜାତୀୟ ଆଲୋଚନାଚକ୍ର ‘ବିଜ୍ଞାନ ଆଉଟରିଚ’

ବାଲେଶ୍ୱର, ୨୦/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ‘ନିଷ୍ଠ ଗ୍ରୁପ ଅଫ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁସନ୍’ ପକ୍ଷରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ‘ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ ଅଫ ଫିଜିକ୍ସ’ ସହଯୋଗରେ ‘ବିଜ୍ଞାନ ଆଉଟରିଚ’ ଶୀର୍ଷକ ଏକ ଜାତୀୟ ଉତ୍ସବ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ଚାରିପୁରରୋଡ଼ ସ୍ଥିତ କ୍ୟାମ୍ପସରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ ଅଫ ଫିଜିକ୍ସର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପ୍ରଫେସର କରୁଣାକର ନନ୍ଦ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ସହ ମାନବ ସମ୍ପାଦକ ଉପରେ ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରଭାବ ଓ ଉପାଦେୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଦେଖିଲୁରୁ ସ୍ଥିତ ଇଣ୍ଡିଆନ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ ଅଫ ସାଇନ୍ସ ଉଚ୍ଚ ନିଷ୍ଠ କଲେଜର ସାଇନ୍ସ ଡିଭିଜନ୍ ଓ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପଦ୍ଧତି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ସଫଳତା ପ୍ରଦାନରେ ନିର୍ଭର ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରଫେସର ନନ୍ଦ ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଡ. ସତୀନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ ଏଥିରେ ସମ୍ମାନିତ ବକ୍ତା ଭାବେ ଯୋଗଦେଇ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସ୍ଥିତିରେ ନାନୋ ସାଇନ୍ସର ବ୍ୟବହାର

ପରିଚାଳନା କରିଥିବା ବେଳେ କେଶବ ଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ମହାସାଧନ ଥିଲେ । ଅଧ୍ୟାପିକା ରାଜେଶ୍ୱରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂଯୋଜନା କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ନିଷ୍ଠ ପକ୍ଷରୁ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିପରି ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଡ. ବିଶ୍ୱଜିତ ମଲିକଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଆୟୋଜିତ ବିଜ୍ଞାନ କୁରୁଜ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଶ୍ରେଣୀ ୩୦ଜଣ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏଥିରେ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥି

ସମ୍ବଲପୁରରେ ମହାନଦୀ ତ୍ରିଭୁଜନାଳ ଟିମ୍

ସମ୍ବଲପୁର, ୨୦/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ଷେତ୍ର ପରିଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ଆସିଛନ୍ତି ମହାନଦୀ ତ୍ରିଭୁଜନାଳ ଟିମ୍ । ଏହି ଟିମ୍ ଆଜି ଠାରୁ ୨୩ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାରେ ମହାନଦୀର ଜଳ ସ୍ଥିତି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବେ । ଗତକାଲି ଏହି ଟିମ୍ ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ବିମାନବନ୍ଦରରେ ସହ-ଚିବା ପରେ ସମ୍ବଲପୁରରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଏହି ଟିମ୍ ଓଡ଼ିଶାରେ ମହାନଦୀ କ୍ଷେତ୍ର ପରିଦର୍ଶନ କରିବେ, ଆଜି ହାରାକୁଦ ତ୍ୟାମ୍ ର ସ୍ଥିତି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ସହ ବିଶ୍ୱତ୍ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ । ଏଥିସହ ଦୁର୍ଲ୍ଲ ପାଣ୍ଡାଙ୍କ ହାତରୁ ବୁଲି ଦେଖିବେ । ଛତିଶଗଡ଼ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ଜଳ ସମ୍ପଦ ବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ, ବୈଷୟିକ ଟିମ୍ ଏବଂ ଆଇନ ବିଶେଷଜ୍ଞ ମାନେ ତ୍ରିଭୁଜନାଳ ଟିମ୍ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ । ଆସନ୍ତାକାଲି ଟିମ୍ ଟିପିଲି ମା ପାଣ୍ଡାଙ୍କ ହାତରୁ ସହ ଅତୀତୀ ଗ୍ରାଂ ଚକେନାଳ, ଶାସନ କେନାଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି । ସେହିପରି ୨୨ ତାରିଖରେ ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଓ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଉଦ୍‌ ଧର୍ମାଳ ପାଣ୍ଡାଙ୍କ ଏବଂ ତ୍ୟାମ୍ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ସାଇଡ୍ ପରିଦର୍ଶନ କରିବେ । ୨୩ ତାରିଖରେ ନୂଆପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲା ଅପନ କୋର୍ଡ ତ୍ୟାମ୍ ସାଇଡ୍ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି । ଏହି ଟିମ୍ ନେଇ ରହିଛନ୍ତି ମହାନଦୀ ତ୍ରିଭୁଜନାଳର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଜିଏସଏମ୍ ଶାନ୍ତିକାନ୍ତ, ଡଃ. ଜିଏସ୍ ରବି ରଞ୍ଜନ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଜିଏସ୍ ଇନ୍ଦ୍ରନିତ କୌର ।

ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ପରିଚାଳନା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସଚେତନତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

ଭଦ୍ରକ, ୨୦/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ଜିଲ୍ଲା ଆଇନ୍ ସେବା ପ୍ରାଧିକରଣ ଭଦ୍ରକ ଡେପ୍ୟୁଟି ଜିଲ୍ଲା କୋର୍ଟ ପରିସର, ନଳାଜ ଭଦ୍ରକରେ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ପରିଚାଳନା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକ ସଚେତନତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଜିଲ୍ଲା ଆଇନ୍ ସେବା ପ୍ରାଧିକରଣ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ କୁମାର ନାୟକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ଜିଲ୍ଲା ଆଇନ୍‌ସେବା ପ୍ରାଧିକରଣ ର ସର୍ବିସ ଶ୍ରୀମତୀ ନେହା ଅଗ୍ରୱାଲ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ଆମର ବୈଦିନିକ କାବନରେ ଆମେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ବସ୍ତୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ବିନିଷ୍କର୍ମ ଆମେ ଫିଜି ଦେଉଥାଉ । ମାତ୍ର ସେହି ଅନାବଶ୍ୟକ ପଦାର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଉପଯୋଗ ବିନିଷ୍କର୍ମ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ଟିଆରି ହୋଇପାରିବ । ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ସଚେତନତା ବାର୍ଦ୍ଧୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏହିପରି ସବୁ ପ୍ରକାର ଆଲୋଚନା ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଟିକୁ ସଫଳ କରାଯାଇଥିଲା ।

